

**Spatial Analysis of the Impact of Social Capital on Changes in Sustainable Development
in Rural Areas
(Case Study: Bojnourd County)**

Ali Ghorbani ¹, Aliakbar Anabestani ^{*2}, Hamid Shayan ³

1- Ph.D. Candidate, Geography and Rural Planning, Faculty of Literature and Humanities,
Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

2- Professor, Geography Department, Faculty of Literature and Humanities, Ferdowsi
University of Mashhad, Mashhad, Iran

3- Professor, Geography Department, Faculty of Literature and Humanities, Ferdowsi
University of Mashhad, Mashhad, Iran

Abstract

Statement of the Problem: In the last two decades, the concept of social capital has been emphasized through its relationship to fundamental social components including awareness, participation, trust, cohesion and social networking for sustainable development of communities, particularly rural communities. Therefore, social capital is essential for achieving sustainable rural development.

Purpose: The purpose of this study was to evaluate the impact of social capital in sustainable development of rural settlements and its spatial analysis in Bojnourd County.

Methodology: The research method in this study is descriptive-analytical and its purpose is fundamental. Documentary and field methods have been used to collect the data. The sample population is 22 villages with over 20 households in Bojnourd County. From a total of 4849 households in rural areas of the sample, using Cochran formula, the sample size of 298 households were selected by random sampling. To test the conceptual model of research and to investigate the impact of social capital on sustainable development of rural settlements, partial least squares technique and Smart PLS software and Geographically Weighted Regression model were used.

Result: The coefficients of T among the main variables of the study were above 2.58, meaning a significant and indirect relationship; thus, social capital has a positive and significant effect on sustainable development of rural settlements. According to total coefficients, social network with coefficient of 0.575 has the highest and social cohesion with coefficient of 0.046 has the least effect on sustainable development of rural settlements. The results of spatial analysis using GWR model showed that social capital impact factor on sustainable rural development in Izman-e-Paieen and Miyanzou villages was highest and in total 36.6% of villages and 41% of rural population of Bojnourd County had an impact factor between 0.871 up to 0.885.

Innovation: This study was the first attempt to discuss the spatial analysis of the impact of social capital on sustainable development through Geographically Weighted Regression.

Keywords: Social Capital, Sustainable Rural Development, Structural Equations, Geographical Balance Regression, Bojnourd.

فصلنامه علمی - پژوهشی برنامه‌ریزی فضایی (جغرافیا)

سال دهم، شماره یکم، (پیاپی ۳۶)، بهار ۱۳۹۹

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۷/۱۴ تاریخ وصول: ۹۸/۰۵/۱۴

صفحه: ۱-۲۸

تحلیل فضایی اثرگذاری سرمایه اجتماعی بر تغییرات سطح توسعه پایدار در حوزه‌های روستایی مطالعه موردی: شهرستان بجنورد

علی قربانی^۱، علی اکبر عنایت‌نامی^{۲*}، حمید شایان^۳

۱- دانشجوی دکتری، گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۲- استاد، گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۳- استاد، گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

چکیده

طرح مسئله: در دو دهه اخیر بر مفهوم سرمایه اجتماعی به‌واسطه ارتباط آن با مؤلفه‌های بنیادین اجتماعی شامل آگاهی، مشارکت، اعتماد، انسجام و شبکه اجتماعی در راستای توسعه پایدار جوامع به‌ویژه جوامع روستایی تأکید شده است؛ بنابراین برای رسیدن به توسعه پایدار روستایی، برخورداری از سرمایه اجتماعی از ضروریات است.

هدف: هدف از انجام پژوهش حاضر، ارزیابی درجه اثرگذاری سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار سکونتگاه‌های روستایی و تحلیل فضایی آن در شهرستان بجنورد است.

روش: پژوهش حاضر توصیفی تحلیلی و نوع آن از نظر هدف، بنیادی است. برای گردآوری اطلاعات از روش‌های استنادی و میدانی استفاده شده است. جامعه نمونه، ۲۲ روستایی با بیش از ۲۰ خانوار در شهرستان بجنورد است و از مجموع ۴۸۴۹ خانوار ساکن در نقاط روستایی نمونه، با فرمول کوکران حجم نمونه ۲۹۸ خانوار محاسبه شد. این افراد با روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. برای آزمون مدل مفهومی پژوهش و بررسی تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار سکونتگاه‌های روستایی، تکنیک حداقل مربعات جزئی و نرم‌افزار Smart PLS و مدل رگرسیون موزون جغرافیایی به کار رفت.

نتایج: با توجه به نتایج، ضرایب t بین متغیرهای اصلی پژوهش بیش از ۲/۵۸ است؛ یعنی رابطه معنادار و غیرمستقیم است؛ بدین ترتیب سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار سکونتگاه‌های روستایی تأثیر مثبت و معناداری دارد. براساس ضرایب کل، شبکه اجتماعی با ضریب ۰/۵۷۵، بیشترین و انسجام اجتماعی با ضریب ۰/۰۴۶، کمترین تأثیر را بر توسعه پایدار سکونتگاه‌های روستایی دارند.

نتایج تحلیل فضایی با استفاده از مدل GWR نشان داد ضریب تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی در روستای ایزمان کم است و در میان زو در بالاترین سطح قرار دارد. درمجموع حدود ۳۶/۶ درصد روستاهای ۱۴ درصد جمعیت روستایی شهرستان بجنورد ضریب تأثیری بین ۰/۰۷۱ تا ۰/۸۸۵ داشته‌اند.

نوآوری: در پژوهش حاضر برای نخستین بار بحث تحلیل فضایی اثرگذاری سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار با رگرسیون موزون جغرافیایی بررسی شده است.

واژه‌های کلیدی: سرمایه اجتماعی، توسعه پایدار روستایی، معادلات ساختاری، رگرسیون موزون جغرافیایی، بجنورد.

مقدمه

اهمیت توسعه پایدار روستایی و جایگاه آن در توسعه کشورها برای همگان مشخص است؛ بهویژه کشورهای در حال توسعه که هنوز بخش زیادی از جمعیت آنها در مناطق روستایی ساکن‌اند. توسعه پایدار روستایی، نقشی حیاتی در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی کل جامعه دارد؛ بهویژه با سهم‌داشتن در تولید ناخالص ملی، امنیت و سلامت غذایی جامعه، تأمین مواد خام اولیه و ارتباط مستقیم با منابع طبیعی و محیط زیست و بهره‌برداری از آن (مریدالسادات و همکاران، ۱۳۹۶: ۵۶).

سرمایه اجتماعی، مجموعه‌ای از منابع و ذخایر ارزشمندی است که به صورت بالقوه در روابط اجتماعی گروههای نخستین، ثانوی و سازمان اجتماعی جامعه وجود دارد (حیدری ساربان، ۱۳۹۳: ۸). امروزه سرمایه اجتماعی را یکی از اجزای ثروت ملت‌ها و توسعه پایدار، یکی از ابزارهای ظرفیت‌سازی در اجتماعات، تدبیری برای پیشگیری از مشکلات اجتماعی و کاهش آنها و عاملی برای موفقیت برنامه‌های رفاه اجتماعی و ارتقای سلامت فردی و اجتماعی می‌دانند (حمیدی‌زاده، ۱۳۹۷: ۹۴). شرط لازم برای پیشرفت هر جامعه‌ای بهویژه جوامع روستایی، گسترش انسجام اجتماعی، بسط مشارکت اجتماعی و از همه مهم‌تر، اعتماد متقابل (افراد و دولت) است که این سازه‌ها از مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی هستند (فرهانی و همکاران، ۱۳۹۲: ۲۹).

اثرگذاری سرمایه اجتماعی بر توسعه و پیشرفت روستاهای کاملاً مشخص است و اجتماع روستایی همچون هر اجتماع دیگر در قالب اعتماد و مشارکت بهتر و بیشتر پیشرفت می‌کند (حیدری ساربان، ۱۳۹۰: ۲۲). درواقع سرمایه اجتماعی به مثابه عاملی انسجام‌بخش، نقش مهمی در تسريع و تسهیل توسعه ساختارهای شبکه محلی دارد که درنهایت به توسعه روستایی منجر می‌شود (Aylward & Kelliher, 2009: 1-27). همچنین شبکه بین سازمانی و ذی‌فعان را قادر می‌سازد با استفاده از روابط موجود به بهبود دسترسی به اطلاعات مهم بهمثابه یک مزیت رقابتی دست یابند (Fuller- Love & Thomas, 2004: 244). در این چهارچوب تحلیل رابطه بین سرمایه اجتماعی و توسعه روستایی با درنظرگرفتن مباحثی از قبیل کارایی برنامه‌ریزی، حکمرانی، مشارکت مدنی، عضویت در انجمن‌ها و توسعه شبکه‌های مبتنی بر همکاری متقابل محلی، همبستگی اجتماعی، هنجارها، ارزش‌ها و باورها و نیز پیوندها و تعاملات، بستر مناسبی را برای توسعه پایدار جوامع روستایی مهیا می‌سازد (Snelgrove et al., 2009: 1994؛ رکن‌الدین افتخاری و همکاران، ۱۳۹۴: ۹۸؛ آذرباد و همکاران، ۱۳۸۹: ۷۵-۸۹).

بر این اساس سرمایه اجتماعی به مثابه یک ابزار نظری بسیار مهم برای تحلیل نقش متغیرهای اجتماعی در توسعه پایدار روستایی مطرح است (مریدالسادات و همکاران، ۱۳۹۶: ۵۷ به نقل از Yokoyama & Ishida, 2006: 38) و شناخت وضعیت موجود سرمایه اجتماعی و مؤلفه‌های آن و جایگاه آنها در توسعه جوامع مختلف روستایی به‌منظور برنامه‌ریزی مناسب و متناسب مبتنی بر ویژگی‌های زمانی و مکانی هریک از این جوامع برای توسعه سکونتگاه‌های روستایی، امری ضروری است.

در شهرستان بجنورد به دلیل محرومیت زیاد به ویژه در نواحی روستایی شمال شهرستان، بررسی سطح سرمایه اجتماعی و تأثیر آن بر سطح توسعه یافته‌گی نواحی روستایی ضروری به نظر می‌رسد؛ بنابراین این پژوهش وضعیت سرمایه اجتماعی سکونتگاه‌های روستایی شهرستان بجنورد و تأثیر آن را بر شکل‌گیری توسعه پایدار در روستاهای نمونه بررسی کرده و در کنار آن، سنجش میزان سرمایه اجتماعی هریک از روستاهای به همراه رتبه‌بندی روستاهای بررسی شده براساس میزان سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار روستایی مدنظر بوده است.

مسئله اصلی پژوهش حاضر این است که میزان اثرگذاری سرمایه‌های اجتماعی بر روند تغییرات سطح توسعه پایدار روستایی در منطقه مطالعه‌شده چقدر است.

پیشینه پژوهش

درباره تبیین جایگاه سرمایه اجتماعی در توسعه پایدار از جمله در مناطق روستایی، در چند دهه اخیر مطالعات زیادی انجام پذیرفته است؛ بنابراین الگوهای نظری مختلفی متشكل از ابعاد و مؤلفه‌های متعدد در این زمینه ارائه شده است. در ادامه به بعضی از این پژوهش‌ها اشاره می‌شود.

یوکویاما^۱ (۲۰۰۶) تأثیر سرمایه اجتماعی را بر رفاه از راه تسهیل فعالیت‌های جمعی در جوامع روستایی ۱۰ کشور شامل ژاپن، تایوان، مالزی، تایلند، اندونزی، هند و ایران بررسی کرده است. وی معتقد است سرمایه اجتماعی در مفهومی گسترده مشتمل بر نهادها، ارتباطات، نگرش‌ها و ارزش‌هایی است که تعامل میان مردم را هدایت می‌کنند و در توسعه اقتصادی و اجتماعی نقش آفرین‌اند. از منظر وی سه نوع تأثیر سرمایه اجتماعی شامل افزایش دسترسی به اطلاعات و کاهش هزینه آن، تسهیل تصمیم و عمل جمعی و کاهش رفتارهای فرصت‌طلبانه اعضای جامعه است. آنتیکو ماچکفسکی^۲ (۲۰۱۰) در مطالعه‌ای تطبیقی درباره نقش سرمایه اجتماعی در توسعه اقتصادی و کارآفرینی اجتماعی جامعه برای تعیین جایگاه سرمایه اجتماعی در دستیابی به مأموریت‌های سازمانی، به سه مؤلفه شبکه‌ها، اعتماد و تعامل برای سنجش سرمایه اجتماعی توجه کرده است. بر مبنای یافته‌های وی، شبکه باعث تسهیل تغییرات اجتماعی می‌شود.

پرایتنو و همکاران^۳ (۲۰۱۴) برای سنجش سطح سرمایه اجتماعی از پرسش‌هایی مانند احساس جامعه، توامندسازی، رفتار همسایه و مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی استفاده می‌کنند. نتایج نشان می‌دهد حس مکان و حس اجتماعی و بعضی از ویژگی‌های جمعیت‌شناختی، امکان مشارکت اجتماع را در روابط عمومی و توسعه مبتنی بر اجتماع ممکن می‌سازد.

یون و همکاران^۴ (۲۰۱۵) برای سنجش میزان سرمایه اجتماعی و تأثیر آن بر کارآفرینی، از سه شاخص ساختاری، شناختی و رابطه‌ای استفاده کردند. نتایج پژوهش آنها حاکی از تأثیر مثبت سرمایه اجتماعی بر توسعه کارآفرینی است.

¹ Yokoyama

² Antico-Majkowski

³ Prayitno et al

⁴ Yoon et al

نتایج پژوهش گابریل کیروزی^۱ (۲۰۱۵) نشان می‌دهد خانوارهایی که سرمایه اجتماعی بیشتری دارند، از معیشت بهتری از نظر تولید محصول برخوردارند.

طی سالیان اخیر بحث سرمایه اجتماعی در ایران توجه پژوهشگران و نظریه‌پردازانی را به خود جلب کرده و در بی‌آن، تعدادی کارهای نظری و تجربی نیز صورت گرفته است.

میرکتولی و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که از بین شاخص‌های سرمایه اجتماعی، مشارکت در انتخابات، اعتماد به شورا و دهیار و دخالت مردم در پروژه‌های عمرانی، بیشترین نقش را در توسعه نواحی روستایی بازی می‌کنند. فتحی (۱۳۹۱) معتقد است بین تقویت سرمایه اجتماعی با افزایش سطح آگاهی و آموزش عمومی، بهبود بهداشت و سلامت، کاهش فقر و افزایش فرصت اقتصادی و سلامت محیط زیست، رابطه معناداری وجود دارد. یافته‌های پژوهش‌های صالحی امیری و امیران‌خابی (۱۳۹۲)، نصراللهی و اسلامی (۱۳۹۲)، سالاری سردری و همکاران (۱۳۹۳) و رومیانی و همکاران (۱۳۹۴)، حکایت از تأثیر مستقیم و معنادار متغیر سرمایه اجتماعی بر ابعاد متغیر توسعه پایدار دارد؛ علاوه بر این سطح سرمایه اجتماعی و مشارکت در سکونتگاه‌های روستایی نسبت به سکونتگاه‌های شهری به مثابه عامل بومی محلی در روند توسعه منطقه بیشتر بوده که این قضیه در پیشبرد اهداف روند کاری توسعه پایدار منطقه بیشتر مؤثر است. نتایج مطالعه قربانی و همکاران (۱۳۹۷) در شهرستان ریگان بیان کننده میزان اعتماد، مشارکت و سرمایه اجتماعية متوجه پیش از اجرای پروژه توامندسازی جوامع محلی بوده است که پس از اجرای این پروژه میزان این شاخص‌ها افزایش یافته و به حد مطلوبی رسیده است. حیدری و همکاران (۱۳۹۶) معتقدند آنچه روستای فارسینج کرمانشاه را به لحاظ توسعه یافتنگی از روستاهای دیگر متمایز می‌سازد، الگوی بومی توسعه‌ای روستاست که بر مبنای سرمایه اجتماعية برونوگروهی شکل گرفته است. عناستانی و همکاران (۱۳۹۲) معتقدند بعد سرمایه اجتماعية با ضریب تعیین ۷۴۲/۰، بیشترین تأثیر را بر میزان مشارکت در نواحی روستایی داشته است. محمودی و همکاران (۱۳۹۶) معتقدند مناطق روستایی از کمبود سرمایه اجتماعية رنج می‌برند که راهکاری مؤثر برای دستیابی به توسعه پایدار روستایی است. بخشی از نابرابری فضایی سرمایه اجتماعية در روستاهای مطالعه شده ناشی از تفاوت در میزان برخورداری از سرمایه اجتماعية درون‌گروهی و سرمایه اجتماعية برونوگروهی است.

مطالعات صورت گرفته در زمینه سرمایه اجتماعية و توسعه روستایی کم نیستند؛ ولی عمدهاً تک‌وجهی و به چند مؤلفه سرمایه اجتماعية محدودند؛ بنابراین با کاستی در دید یکپارچه و کل‌نگر روبرو هستند. با واکاوی مطالعات صورت گرفته مشخص می‌شود بیشتر آنها عمدهاً از دید جامعه‌شناسی مسئله را بررسی کرده‌اند؛ بنابراین با توجه به مسائل مطرح شده و شناسایی شکاف اصلی صورت گرفته، پژوهش حاضر با دیدی یکپارچه و کل‌نگر به دنبال مطالعه رابطه و تحلیل فضایی اثرگذاری سرمایه اجتماعية بر توسعه پایدار در نقاط روستایی شهرستان بجنورد است.

مبانی نظری پژوهش

شرط لازم برای پیشرفت هر جامعه‌ای به‌ویژه جوامع روستایی، توسعه همه‌جانبه، ایجاد روابط گرم، گسترش انسجام اجتماعی، بسط مشارکت اجتماعی و از همه مهم‌تر، اعتماد متقابل (فرد، جامعه و دولت) است که این سازه‌ها از مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی‌اند و در بستر مکان/ فضا مفهوم می‌یابند (جمعه‌پور و کیومرث، ۱۳۹۱: ۹۱)؛ بنابراین سرمایه اجتماعی در نقش خرد جمعی و مسئولیت‌پذیری مدنی ظاهر می‌شود و جامعه را به مفهومی بیش از مجموعه افراد و قabilیت‌های آن تبدیل می‌کند و با تواناسازی جوامع روستایی برای مدیریت و پاسخ به چالش‌های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی به مثابه تلاشی برای تضمین توسعه پایدار روستایی، بر عملکرد توسعه‌ای جامعه برای دوره‌ای طولانی تأثیر می‌گذارد (Cecchi, 2014: 65; Munasib & Jordan, 2011: 213).

تهی شدن یک جامعه از سرمایه اجتماعی به ناکارآمدی بسیاری از سیاست‌ها در حوزه‌های برنامه‌ریزی (شهری، روستایی و منطقه‌ای) منجر می‌شود؛ زیرا سرمایه اقتصادی، طبیعی، فیزیکی، دانش فنی و حتی سرمایه انسانی در بستر وجود سرمایه اجتماعی بروز و ظهور می‌یابد و کارآمدی و تحقق، یا ناکارآمدی و اثربخش نبودن آنها به میزان سرمایه اجتماعی هر جامعه بستگی دارد (حیدری ساربان، ۱۳۹۳: ۹). تحقق توسعه کشورها مستلزم بهره‌گیری از استعداد و توان و حضور فعالانه مردم و مشارکت آنان در مراحل مختلف در فرایند توسعه در جوامع محلی و ملی است که تحقق این مهم نیز تا حدود زیادی به تقویت سرمایه اجتماعی در مناطق روستایی وابسته است (اعظمی و سروش مهر، ۱۳۸۹: ۱۸۰).

سرمایه اجتماعی با مشارکت مردم محلی (روستاییان)، همبستگی اجتماعی، عضویت در انجمن‌ها و شبکه‌ها، هنجارها، ارزش‌ها و باورها و نیز پیوندها و تعاملات از راه ظرفیت‌سازی، توانمندسازی، نهادسازی یا توسعه نهادی و در چهارچوب برنامه‌ریزی راهبردی مشارکتی، تعاملی و ارتباطی با پارادایم فضایی در سطوح ملی، منطقه‌ای و محلی به شکل‌گیری جامعه‌ای نهادگر، غیرمتمرکر، مشارکتی، تعاملی و ارتباطی همراه با عدالت فضایی می‌انجامد که درنتیجه آن توسعه پایدار روستایی تحقق می‌یابد (مریدالسادات و همکاران، ۱۳۹۶: ۵۸). تقویت سرمایه اجتماعی در مناطق روستایی روند توسعه را تسريع می‌بخشد و اندکی از آسیب‌های اجتماعی واردشده به این قشر ضعیف جامعه می‌کاهد و گام مؤثری برای رسیدن به توسعه پایدار روستایی تلقی می‌شود (احمدی فیروزجایی و همکاران، ۱۳۸۵: ۹۵)؛ همچنین تقویت سرمایه اجتماعی در مناطق روستایی کنش‌های ارتباطی روستاییان را افزایش می‌دهد تا حضور و ظهور داوطلبانه آنها به‌ویژه قشر فقیر در صحنه‌های اجتماعی و اقتصادی آسان و درنهایت با فعالسازی مردم، زمینه توامندی آنها مهیا شود و احساس تعلق‌شان به مکان زندگی افزایش یابد (پورطاهری و همکاران، ۱۳۸۸: ۸).

درباره سرمایه اجتماعی نظریه‌ها و رویکردهای متعددی وجود دارد:

جورج زیمل^۱: زیمل معتقد بود ساختار جامعه ترکیب‌یافته از واقعیت‌های دوگانه‌ای است که دربرابر هم معنی می‌گیرند و گاه ممکن است این تقابل نشان‌دهنده دو دوره از تکامل تاریخ باشد؛ ولی به هر حال در کدام مستلزم درک دیگری و درک کلیت و تمامیت جامعه نیز مستلزم درک روابط این اجزای دوگانه است.

^۱ Georg Simmel

آنتونی گیدنز^۱: آنتونی گیدنز بین دو نوع اعتماد تمایز قائل می‌شود: اعتماد به افراد خاص و اعتماد به افراد یا نظام‌های انتزاعی. اعتماد انتزاعی در برگیرنده آگاهی از مخاطره و فرد مورد اعتماد است (حمیدیزاده، ۱۳۹۷: ۹۵).

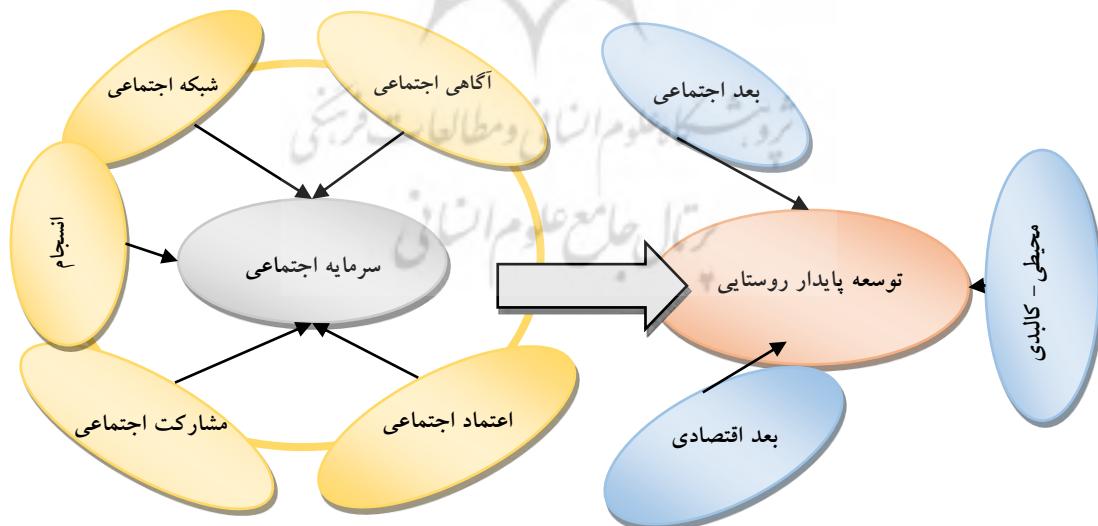
پیر بوردیو^۲: در دیدگاه بوردیو، سرمایه اجتماعی، نوعی محصول اجتماعی ناشی از تعامل اجتماعی است. تأکید وی بر مشارکت فرد در شبکه‌های اجتماعی است که این مشارکت سبب دسترسی او به منابع و امکانات گروه می‌شود (فراهانی و همکاران، ۱۳۹۲: ۳۰).

جیمز کلمن^۳: به اعتقاد وی، سرمایه اجتماعی به سه شکل ظاهر می‌شود: ۱. تکالیف و انتظاراتی که به میزان قابلیت اعتماد به محیط اجتماعی بستگی دارد؛ ۲. ظرفیت اطلاعات برای انتقال و حرکت در ساختار اجتماعی تا پایه‌ای برای کنش فراهم شود؛ ۳. وجود هنجارهایی توانم با ضمانت اجرایی مؤثر. کلمن معتقد است سرمایه اجتماعی متعلق به تعامل اجتماعی است (رکن‌الدین افتخاری و همکاران، ۱۳۹۴: ۸۹).

فرانسیس فوکویاما^۴: وی بر وجود هنجارها و ارزش‌های غیررسمی در یک گروه تأکید دارد. از نظر او هنجارهایی که تولید سرمایه اجتماعی می‌کنند، اساساً باید شامل سجایایی از قبیل صداقت، ادائی تعهدات و ارتباطات دوچاره باشند (قربانی و همکاران، ۱۳۹۷: ۵).

رایرت پاتنام^۵: تأکید وی بر مفهوم اعتماد است و سرمایه اجتماعی را مجموعه‌ای از مفاهیم مانند اعتماد، هنجارها و شبکه‌ها می‌داند که موجب ایجاد ارتباط و مشارکت بهینه اعضای یک اجتماع خواهد شد و درنهایت منافع متقابل آنان را تأمین خواهد کرد (همان، ۴).

براساس مبانی نظری و ادبیات و واکاوی موضوع، مدل مفهومی پژوهش حاضر در شکل (۱) ارائه شده است.

^۱ Anthony Giddens

^۲ Pierre Bourdieu

^۳ James Kelman

^۴ Francis Fukuyama

^۵ Robert putnam

شکل-۱: الگوی مفهومی تابع ساختاری تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی

(منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸)

روش شناسی پژوهش

برای تعیین حجم خانوارهای مدنظر در روستاهای نمونه، با استفاده از فرمول کوکران با خطای ۰.۵۵ درصد، تعداد ۲۹۸ خانوار محاسبه شدند و برای مشخص کردن حجم خانوار نمونه در روستاهای نمونه، با احتساب ۱۰ نمونه به مثابه پایه برای هر روستا، باقی مانده نمونه‌ها با توجه به تعداد خانوارها، بین روستاهای نمونه تقسیم شد (جدول ۱).

جدول-۱: تعداد نمونه‌ها از هر روستا و نمونه کل

ردیف	نام روستا	بخش	دهستان	تعداد خانوار	حجم نمونه	ردیف	نام روستا	بخش	دهستان	تعداد خانوار	حجم نمونه	ردیف	نام روستا	بخش	دهستان	تعداد خانوار	حجم نمونه
۱	اسدلی	مرکزی	آلاداغ	۷۸	۱۱	۱۲	قراجه	مرکزی	بدرانلو	۱۱۸	۱۲	۱۱	کلاته یاوری	مرکزی	بدرانلو	۸۳	۱۱
۲	رشوانلو	مرکزی	آلاداغ	۴۰	۱۱	۱۱	استاد تیمورتاش	مرکزی	بدرانلو	۷۷	۱۴	۲۲	گریوان	مرکزی	بدرانلو	۳۳۱	۱۵
۳	گریوان	مرکزی	آلاداغ	۷۶۵	۱۵	۱۵	گلی	مرکزی	بدرانلو	۹۵۳	۱۶	۱۳	درتوم	مرکزی	بدرانلو	۱۱۸	۱۷
۴	کلاتنه نقی	مرکزی	آلاداغ	۳۰۶	۱۳	۱۳	بیدک	مرکزی	بدرانلو	۶۰	۱۸	۱۲	پیغور	مرکزی	بیانلو	۴۲۳	۱۸
۵	کلاتنه یاوری	مرکزی	آلاداغ	۲۷۷	۱۴	۱۴	ناوه	گرمخان	گرمخان	۱۱۵	۱۹	۱۴	طرافقی ترک	مرکزی	بیانلو	۱۲۸	۲۱
۶	بابامان	بابامان	بابامان	۱۵۵	۱۲	۱۲	عبدالآباد	گرمخان	گرمخان	۶۰	۲۰	۱۲	کوهکمر	مرکزی	بیانلو	۱۱۸	۲۲
۷	بابامان	بابامان	بابامان	۲۴۳	۱۴	۱۴	نوده	گرمخان	گرمخان	۱۱۵	۲۱	۱۳	بابامان	مرکزی	بیانلو	۹۵۳	۲۲
۸	بابامان	بابامان	بابامان	۱۰۵	۱۲	۱۲	پاکتل	گرمخان	گرمخان	۴۸	۲۰	۱۲	اترآباد علیا	مرکزی	بدرانلو	۴۸۴۹	۲۹۸
۹	بابامان	بابامان	بابامان	۱۹۹	۱۳	۱۳	ایزمان پایین	گیفان	گیفان	۱۱۵	۲۱	۱۱	جمع				
۱۰	بابامان	بابامان	بابامان	۴۰	۱۱	۱۱	میانزو	گیفان	گیفان	۱۲۸	۲۲	۱۱					
۱۱	اترآباد علیا	مرکزی	بدرانلو														

روش پژوهش حاضر با رویکرد جغرافیایی، روش شناسی توصیفی تحلیلی و مبنی بر شیوه‌های کمی و کیفی است. ابزار سنجش را پرسش نامه پژوهشگر ساخته تشکیل داده است. با استفاده از آزمون KMO، میزان روایی گویه‌های تبیین‌کننده سرمایه اجتماعی برابر با ۰/۷۱ و توسعه پایدار روستایی برابر با ۰/۷۶۱ است و براساس نتایج آزمون اعتبار سازه‌ای، ضریب الگای کرونباخ به دست‌آمده از پرسش نامه طراحی شده برای سنجش سرمایه اجتماعی در روستاهای مدنظر برابر با ۰/۷۹۳، توسعه پایدار روستایی برابر با ۰/۷۵۴ و کل پرسش نامه پژوهش برابر با ۰/۸۹۱ است و درنتیجه پایایی یا اعتبار پرسش نامه تأیید می‌شود. پس از گردآوری و دسته‌بندی داده‌ها، از روش آمار توصیفی و استنباطی در محیط نرم‌افزار SPSS و همچنین برای استخراج مدل معادلات ساختاری و تعیین میزان اثر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی از نرم‌افزار Smart PLS استفاده شد. همچنین از تکنیک ترکیبی تصمیم‌گیری WASPAS و ARAS برای تحلیل فضایی و رتبه‌بندی روستاهای نمونه و در ادامه برای شناسایی اثرگذاری عوامل مکانی فضایی بر سرمایه اجتماعی از مدل رگرسیون موزون جغرافیایی^۱ (GWR) استفاده شد.

^۱ Geographically Weighted Regression

برای انتخاب شاخص‌های پژوهش، نخست با واکاوی انتقادی مطالعات انجام شده، شاخص‌ها فهرست و در گام دوم، شاخص‌های اولیه به منظور شناسایی گویه‌های سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار غربال و به شاخص‌های اصلی محدود شدند که پس از نهایی شدن شاخص‌ها و گویه‌ها، پرسشنامه استخراجی از مردم محلی روستا در قالب گزینه‌های ۵ طیفی لیکرت (بسیار کم، کم، متوسط، زیاد و بسیار زیاد) تکمیل و نتایج استخراج شد (جداول ۲ و ۳).

جدول - ۲: مؤلفه‌ها و شاخص‌های تبیین کننده متغیر سرمایه اجتماعی

	اعداد گویه آلفای کروناخ	شاخص	اعداد	اعداد گویه آلفای کروناخ	شاخص	اعداد
۰/۷۴۱	۵	مشارکت ذهنی	۰/۶۹۴	۸	اعتماد بین فردی	اعتماد اجتماعی
	۸	مشارکت عینی		۵	تفاهم جمعی	
	۴	مشارکت رسمی		۳	وفای به عهد و پیمان	
۰/۸۱۶	۱۰	آگاهی فردی اجتماعی	۰/۶۷۲	۶	اعتماد نهادی	انسجام اجتماعی
	۳	استفاده از تجارب		۶	اعتماد به دولت	
	۳	دسترسی به منابع اطلاعاتی		۵	احترام و صمیمیت افراد	
	۳	توانایی و مهارت فردی		۶	درگیری و نزاع	
۰/۷۵۸	۴	ارتباط خویشاوندی	۰/۷۹۳	۴	تعهد	یکپارچگی اجتماعی
	۸	تعامل با نهادهای مردمی و محلی		۶	تعاون و همکاری	
	۳	تعامل با نهادهای دولتی		۵	یکپارچگی اجتماعی	
	۵	ارتباط بروんگروهی		۱۱۰	متغیر سرمایه اجتماعی	

منابع: عابستانی (۱۳۹۳)؛ میری و همکاران (۱۳۸۹)؛ فراهانی و همکاران (۱۳۹۲)؛ رکن‌الدین افتخاری و همکاران (۱۳۹۶)،

رضوانی و همکاران (۱۳۹۴)؛ خانی و همکاران (۱۳۹۲)؛ نصراللهی و اسلامی (۱۳۹۲)؛ رومیانی و همکاران (۱۳۹۴)، (2014);

Isanezhad et al., (2014); Putnam, (2001); Grootaert et al., (2004); Payton, (2003); Bhandari, (2013); Li et al., (2005)

جدول - ۳: مؤلفه‌ها و شاخص‌های تبیین کننده متغیر توسعه پایدار روستایی

	اعداد گویه آلفای کروناخ	شاخص	اعداد	اعداد گویه آلفای کروناخ	شاخص	اعداد
۰/۶۸۵	۵	اشتغال‌زایی	۰/۸۳۱	۷	کشاورزی پایدار	بعد اقتصادی
	۶	بهبود درآمد و سرمایه‌گذاری		۴	بهبود چشم انداز محیطی	
	۹	بهبود بهره‌وری		۵	بهره‌برداری مؤثر و متوازن	
۰/۸۳۱	۵	برخورداری از خدمات زیرساختی	۰/۷۵۴	۵	اصلاح کیفیت اکوسیستم	بعد اجتماعی
	۸	برخورداری از خدمات آموزشی		۴	مسئولیت‌پذیری زیست محیطی	
	۳	برخورداری از خدمات بهداشتی		۸	بهبود کیفیت بافت	
	۵	مشارکت اجتماعی		۹	بهبود ساخت و ساز مسکن	
	۲	احساس رضایت		۸۵	متغیر توسعه پایدار روستایی	

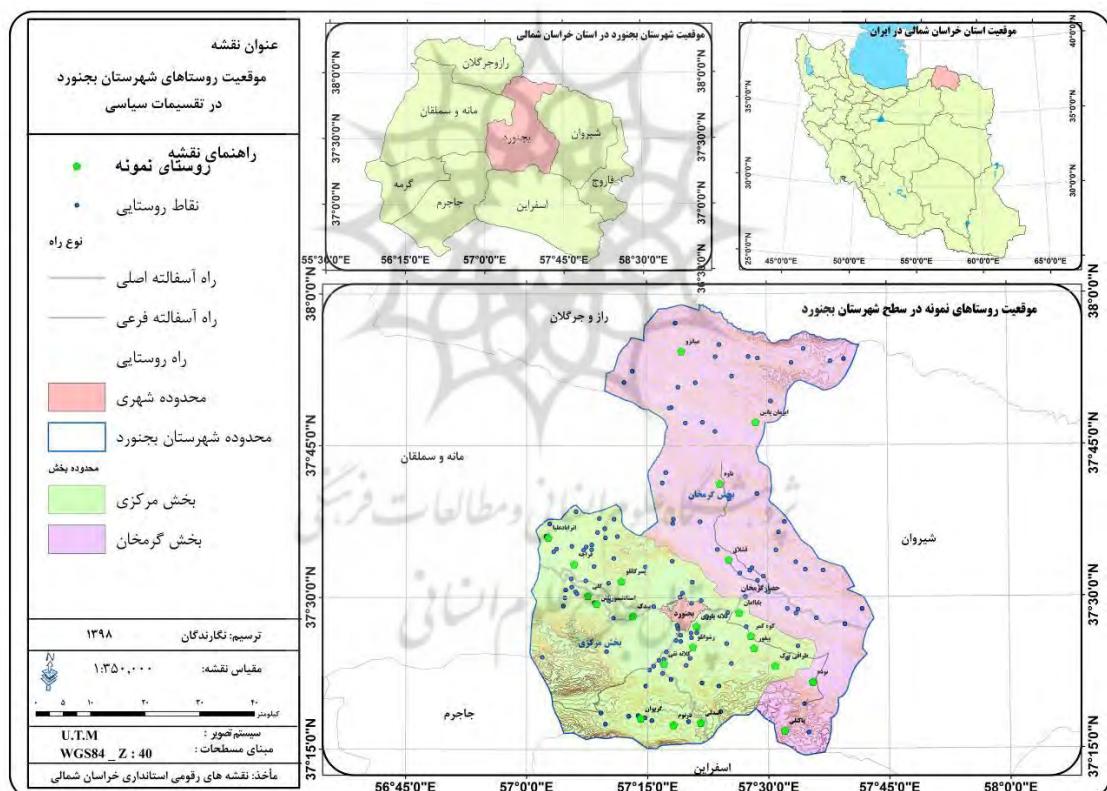
منابع: رکن‌الدین افتخاری و همکاران (۱۳۹۶)؛ رضایی و زارعی (۱۳۹۴)؛ خانی و همکاران (۱۳۹۲)؛ میری و همکاران (۱۳۸۹)،

Bell & Morse, (2003); Ahn et al., (2002)؛ عابستانی (۱۳۹۳)؛ فرجی سبکبار و همکاران (۱۳۹۴)

محدوده پژوهش

شهرستان بجنورد با مساحت ۶۵۶۳ کیلومتر مربع در مرکز استان خراسان شمالی، پنج دهستان و دو بخش به نام‌های مرکزی و گرمان خان دارد (شکل ۲). جامعه آماری در این پژوهش، سکونتگاه‌های روستایی شهرستان بجنورد است که با توجه به آمار سال ۱۳۹۵، تعداد ۱۵۰ روستای با بیش از ۱۰۵۳۷۸ جمعیت را شامل می‌شوند که از این تعداد، ۱۳۵ روستا بیش از ۲۰ خانوار (۹۹/۲ درصد جمعیت روستایی) دارند.

در پژوهش حاضر برای انتخاب حجم روستاهای نمونه با استفاده از فرمول کوکران و با ضریب دقت ۰/۲، ۲۲ روستا از بین روستاهای با بیش از ۲۰ خانوار تعیین شد. در ادامه به منظور انتخاب روستاهای روستاها مطالعه شده، با بهره‌گیری از روش نمونه‌گیری سیستماتیک (با توجه به طول هر طبقه و تعداد نمونه در همان طبقه ($k=N/n$))، برپایه تعداد جمعیت روستاهای نمونه انتخاب شدند. البته در انتخاب نمونه اول در هر طبقه به دو عامل توزیع فضایی نمونه‌ها در هر دهستان و فاصله از مرکز مجموعه یعنی شهر بجنورد نیز توجه شده است تا نمونه‌های انتخابی در تمام دهستان‌ها و در موقعیت‌های طبیعی گوناگون (کوهستانی/ دره‌ای/ دشتی) قرار داشته باشند.

شکل-۲: نقشه محدوده پژوهش در تقسیمات سیاسی استانی و کشوری

(منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸)

یافته‌های پژوهش

با توجه به نتایج به دست آمده، ۷۶/۸ درصد پاسخگویان، مرد بوده‌اند و میانگین سنی آنها، ۴۸/۳۴ سال به دست آمد که ۶/۴۴ درصد در گروه سنی ۳۱ تا ۴۰ سالگی قرار داشته‌اند. یافته‌ها حاکی از آن است که ۴۲/۹ درصد

پاسخگویان تحصیلاتی در حد متوسطه و بالاتر داشته‌اند. ۵/۷۰ درصد از افراد، متأهل و ۵۲ درصد پاسخگویان، کشاورز (زارع، باغدار و دامدار) بوده‌اند.

بررسی وضعیت سرمایه اجتماعی روستاییان

برای سنجش سرمایه اجتماعی سکونتگاه‌های روستایی در منطقه پژوهش، از ابعاد آگاهی اجتماعی، مشارکت اجتماعی، شبکه اجتماعی، انسجام اجتماعی و اعتماد اجتماعی به همراه ۱۹ شاخص و ۱۱۰ گویه در قالب طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت استفاده شد. برپایه نتایج پژوهش از نظر روستاییان، وضعیت متغیر سرمایه اجتماعی با میانگین ۲/۸۲ در حد متوسط به بالاست و بعد انسجام اجتماعی با میانگین ۳/۰۸، بیشترین و آگاهی اجتماعی با میانگین ۴/۵۴، کمترین مقدار را در سطح روستاهای نمونه داشته است (جدول ۴).

برای اطلاع از وضعیت متغیر پژوهش در ابعاد و شاخص‌ها، میانگین نظرات روستاییان در آزمون T تک‌نمونه‌ای با میانه نظری ۲/۵ به کار رفت و پیش از آن، نرمال‌بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کلموگروف - اس‌میرنوف تأیید شد. برپایه نتایج آزمون T تک‌نمونه‌ای، انسجام اجتماعی بیشترین مقدار آماره T (یعنی ۱۴.۳۹) را در سطح معناداری پذیرفته دارد. مقدار آماره T برای متغیر سرمایه اجتماعی نیز برابر با ۹.۵۴ است. از نظر روستاییان تمام شاخص‌های سرمایه اجتماعی (جز شاخص دسترسی به منابع اطلاعاتی با میانگین ۲/۱۸)، میانگین بیشتر از میانه نظری (یعنی ۲/۵) داشته است. میانگین نظرات پاسخگویان در ۴ شاخص وفا به عهد و پیمان، اعتماد بین فردی، احترام و صمیمیت و تعاون و همکاری، بهتر و بیشتر از ۳ است که شرایط بهتر ابعاد اعتماد و انسجام اجتماعی را در جامعه نمونه نشان می‌دهد. شاخص‌های تعاون و همکاری (با مقدار ۱۸.۹۷ T)، اعتماد بین فردی (با مقدار ۱۴.۰۳ T) و احترام و صمیمیت (با مقدار ۱۳.۵۷ T)، از شاخص‌های مهم در تعیین متغیر سرمایه اجتماعی‌اند.

در توزیع فضایی میانگین سرمایه اجتماعی در سطح روستاهای، روستاهای بیدک، کلاته‌یاوری و بابامان به ترتیب با میانگین ۳/۵۴، ۳/۲۵، ۳/۲۷، ۳/۲۵، بیشترین و روستای پاکتل، ایزمان پایین و اترآباد علیا به ترتیب کمترین آماره‌ها را دارند. شاخص‌های سرمایه اجتماعی روستاهای کلاته‌یاوری و بابامان در تمام آماره‌ها بیش از ۳ است. برای بررسی دقیق‌تر و تعیین سطح سرمایه اجتماعية روستاهای نمونه از مدل ارزیابی تولید وزنی تجمعی (WASPAS) استفاده شد. در گام دوم پس از تشکیل ماتریس وضع موجود برای استانداردکردن آن، نخست باید وزن‌دهی شاخص‌ها صورت گیرد. در گام بعد برای محاسبه وزن شاخص‌ها و استانداردکردن ماتریس وضع موجود، با توجه به جهت شاخص‌ها (ثبت‌یا منفی) از روش بی‌مقیاس‌سازی نورم استفاده شده است. در ادامه نیز برآورد واریانس مقادیر نرمالیزه‌شده اولیه صورت می‌گیرد. در ادامه براساس مقادیر مختلف λ ، شاخص Q مقادیر مختلف اختیار می‌کند. اگر $0 = \lambda$ شود، مدل واسپاس به مدل WPM و اگر $1 = \lambda$ شود، مدل واسپاس به مدل WSM تبدیل می‌شود. پس از محاسبه مقدار بهینه λ ، آن را در رابطه بالا قرار می‌دهیم و امتیاز هر گزینه را محاسبه می‌کنیم و سپس براساس آن، گزینه‌ها را رتبه‌بندی می‌کنیم. براساس نتایج حاصل از مدل WASPAS، روستاهای بیدک، کلاته‌یاوری و بابامان، بیشترین و روستاهای پاکتل، ایزمان پایین و اترآباد علیا، کمترین سطح سرمایه اجتماعية را دارند (جدول ۵).

جدول - ۴: ارزیابی وضعیت شاخص‌های سرمایه اجتماعی از نظر روستاییان (استاندارد آزمون = ۲/۵)

سطح معناداری	مقدار آماره t	میانگین	شاخص‌ها	ابعاد متغیر	سطح معناداری	مقدار آماره t	میانگین	شاخص‌ها	ابعاد متغیر
۰...۰۰۰	۸.۷۳	۲.۸۷۶	ارتباط خویشاوندی	آگاهی اجتماعی	۰...۰۰۰	۳.۷۱۵	۲.۶۴۸	آگاهی فردی اجتماعی	آگاهی اجتماعی
۰...۰۰۴	۲.۹۰۸	۲.۶۱۵	تعامل با نهادهای مردمی و محلی		۰...۰۳۶	۲.۱۰۲	۲.۵۸۸	استفاده از تجارب دیگران	
۰...۰۰۰	۴.۲۷۶	۲.۶۸۹	تعامل با نهادهای دولتی		۰...۰۰۰	-۶.۸۴۵	۲.۱۸	دسترسی به منابع اطلاعاتی	
۰...۰۰۰	۱۰.۰۵۵	۲.۹۰۹	ارتباط بروکر و کوهی		۰...۰۰۰	۵.۹۲۹	۲.۷۵۵	مهارت‌های فردی	
۰...۰۰۰	۷.۷۹	۲.۷۷	شبکه اجتماعی		۰.۲۱۹	۱.۲۳	۲.۰۴	آگاهی اجتماعی	
۰...۰۰۰	۱۴.۰۳۱	۳.۱۲۹	اعتماد بین فردی	مشارکت اجتماعی	۰...۰۰۱	۳.۵۰۴	۲.۶۴۸	مشارکت ذهنی	مشارکت اجتماعی
۰...۰۰۰	۸.۰۴۷	۲.۸۸۱	تفاهم جمعی		۰...۰۰۰	۸.۲۶۳	۲.۸۳	مشارکت عینی	
۰...۰۰۰	۱۱.۱۳۸	۳.۰۵۹	وفای به عهد		۰...۰۰۰	۵.۵۶۶	۲.۷۷	مشارکت رسمی	
۰...۰۰۰	۷.۲۰۷	۲.۸۰۶	اعتماد نهادی		۰...۰۰۰	۶.۲۹	۲.۷۵	مشارکت اجتماعی	
۰...۰۰۰	۸.۵۳۲	۲.۸۸۱	اعتماد به دولت		۰...۰۰۰	۱۳.۵۶۵	۳.۲	احترام و صمیمیت	
۰...۰۰۰	۱۰.۹	۲.۹۶	اعتماد اجتماعی	انسجام اجتماعی	۰...۰۰۰	۹.۹۶۸	۲.۹۸۷	درگیری و نزاع	انسجام اجتماعی
					۰...۰۰۰	۹.۸۸۹	۲.۹۶۲	تعهد	
					۰...۰۰۰	۱۸.۹۷۱	۳.۲۷۶	تعاون و همکاری	
					۰...۰۰۰	۹.۸۳۷	۲.۹۵۴	یکپارچگی اجتماعی	
					۰...۰۰۰	۱۴.۴	۳.۰۸	انسجام اجتماعی	

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

جدول - ۵: مقادیر محاسبه شده واریانس‌ها برای تمام گزینه و مقادیر محاسبه شده مقدار Q و λ

نام روستا	میانگین	میانگین	نام روستا	میانگین	میانگین	نام روستا	میانگین	میانگین	نام روستا
قشلاقی عبدالآباد	۲.۸۳	۲.۸۷	کوهکمر	۲.۸۷	۰.۸۱۹	۰.۲۱۶	۰.۸۱۷	۰.۲۱۷	۹
اسدلی	۲.۶۱	۲.۴۳	میانزو	۰.۸۴۱	۰.۱۸۴	۰.۱۸۴	۰.۸۴۱	۰.۱۹۸	۱۹
باباامان	۳.۲۵	۲.۶۹	ناوه	۰.۸۳۱	۰.۲۰۴	۰.۸۳۱	۰.۸۲۳	۰.۲۴۹	۱۴
بیدک	۳.۵۴	۲.۸۵	نوده	۰.۸۲۳	۰.۲۱۶	۰.۲۱۶	۰.۸۲۳	۰.۷۹۸	۸
درتوم	۲.۶۲	۲.۴۱	اترآباد علیا	۰.۸۴۴	۰.۱۸۳	۰.۱۸۳	۰.۸۴۴	۰.۱۹۹	۲۰
گریوان	۲.۷۳	۲.۳۲	پاکتل	۰.۸۴۹	۰.۱۷۴	۰.۱۷۴	۰.۸۴۹	۰.۲۰۶	۲۲
قراجه	۲.۰۸	۲.۷۰	پسرکانلو	۰.۸۲۸	۰.۲۰۵	۰.۲۰۵	۰.۸۲۸	۰.۱۹۶	۱۳
گلی	۲.۶۰	۲.۷۶	پیغور	۰.۸۲۸	۰.۲۰۸	۰.۲۰۸	۰.۸۲۸	۰.۱۹۶	۱۰
ایزمان پایین	۲.۳۴	۳.۱۰	رشوانلو	۰.۸۰۵	۰.۲۳۷	۰.۲۳۷	۰.۸۰۵	۰.۱۷۸	۴
کلاتنه تقی	۳.۰۰	۲.۷۵	طرافقی ترک	۰.۸۲۷	۰.۲۰۸	۰.۲۰۸	۰.۸۲۷	۰.۲۲۹	۱۱
کلاتنه یاوری	۳.۲۷	۳.۰۸	استاد تیمورتاش	۰.۸۱۰	۰.۲۳۳	۰.۲۳۳	۰.۸۱۰	۰.۲۵۰	۵

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

پررسی و ضعیت توسعه پایدار روستایی در منطقه

برای سنجش سطح توسعه پایدار روستایی در منطقه پژوهش، از شاخص‌هایی در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و محیطی کالبدی (۱۵ شاخص و ۸۵ گویه) در قالب طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت استفاده شد. برپایه نتایج پژوهش از نظر روستاییان، سطح توسعه پایدار روستایی برابر با میانگین ۲/۶۴ (بیش از میانگین ۲/۵) و نشان‌دهنده سطح متوسط توسعه پایدار در روستاهای پژوهش از دیدگاه روستاییان است. بعد محیطی کالبدی با میانگین ۲/۸، بیشترین و بعد اقتصادی با میانگین ۲/۵۶، کمترین مقدار را در سطح روستاهای نمونه داشته است (جدول ۶).

مقایسه میانگین نظرات پاسخگویان با میانه نظری $2/5$ و نتایج آزمون T تکنمونه‌ای نشان می‌دهد بعد محیطی کالبدی با آماره T برابر با $11/2$ ، بیشترین مقدار را به خود اختصاص داده است. مقدار آماره T برای متغیر توسعه پایدار روستایی نیز بیش از میانه نظری تعریف شده و معادل ۵ است.

جدول-۶: ارزیابی وضعیت ابعاد و شاخص‌های توسعه پایدار روستایی از نظر روستاییان (استاندارد آزمون = ۲/۵)

بعضی از اقتصادی	بعضی اجتماعی	بعضی کالبدی	بعضی محیطی کالبدی	بعضی کالبدی	بعضی محیطی کالبدی	بعضی اقتصادی
سطح معناداری	مقدار آماره t	میانگین	شاخص ها و ابعاد	ابعاد متغیر	سطح معناداری	مقدار آماره t
۰.۰۰۰	۲۶.۰۷	۳.۰۰	کشاورزی پایدار	۰.۲۰۶	۱.۲۷	۲.۵۶
۰.۰۵۴	۱.۹۳	۲.۰۸	بهبود چشم انداز محیطی	۰.۰۰۰	-۳.۹۴	۲.۳۳
۰.۰۰۰	۱۶.۱۶	۲.۹۵	بهره برداری مؤثر و متوازن	۰.۱۰۰	۱۳.۸۷	۲.۸۰
۰.۰۳۹	۲.۰۷	۲.۰۶	اصلاح کیفیت اکو سیستم	۰.۰۶۷	۱.۸۴	۲.۰۶
۰.۰۰۰	۵.۶۴	۲.۷۴	مسئولیت پذیری زیست محیطی	۰.۷۵۷	۰.۳۱	۲.۰۱
۰.۰۰۰	۶.۲۸	۲.۷۷	بهبود کیفیت بافت	۰.۰۰۰	۴.۹۷-	۲.۳۱
۰.۰۰۰	۱۰.۶۲	۲.۹۷	بهبود ساخت و ساز مساقن	۰.۰۰۴	۲.۸۷-	۲.۳۹
۰.۰۰۰	۱۱.۲۰	۲.۸۰	محیطی کالبدی	۰.۰۰۰	۹.۸۲	۲.۷۸
۰.۰۰۰	۵.۰۰	۲.۶۴	متغیر توسعه پایدار روستایی	۰.۰۰۰	۶.۰۳	۲.۸۴
				۰.۰۴۵	۲.۰۲	۲.۰۷

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

با استفاده از آزمون T تکنومنه‌ای با میانه نظری $2/5$ ضمن اطمینان یافتن از نرمال بودن توزیع داده‌ها، با بهره‌گیری از آزمون کلموگروف - اسمیرنوف، نظرات روستاییان درباره شاخص‌های توسعه پایدار روستایی بررسی شد. نتایج نشان می‌دهد مقدار آماره T در تمام شاخص‌ها جز بهبود درآمد و سرمایه‌گذاری، برخورداری از خدمات بهداشتی و آموزشی بیش از مقدار متوسط (یعنی $2/5$) است. شاخص‌های کشاورزی پایدار، بهره‌برداری مؤثر و متوازن و بهبود بهره‌وری به ترتیب با آماره‌های $26/07$ ، $16/16$ و $13/87$ ، از شاخص‌های مهم در تبیین توسعه پایدار روستایی‌اند. شاخص‌های «بهبود درآمد و سرمایه‌گذاری، برخورداری از خدمات بهداشتی و آموزشی» از نظر

روستاییان وضعیت مناسبی نداشته‌اند و میانگین نظرات پاسخگویان در آزمون T کمتر از میانه نظری بوده است. در شاخص‌های اشتغال‌زایی و برخورداری از خدمات زیرساختی، سطح معناداری بیش از ۵۰٪ بوده و نتایج آزمون T در این شاخص‌ها معنادار نشده است (جدول ۶).

در توزیع فضایی توسعه پایدار روستایی در سطح روستاهای بابامان، بیدک و کلاته‌یاوری به ترتیب با ۳/۱۴، ۳/۱۲ و ۳/۰۸، بیشترین و روستاهای میانزو، پاکتل، گلی و اترآباد علیا به ترتیب کمترین آماره‌ها را نشان می‌دهند. روستاهای بیدک، کلاته‌یاوری و بابامان در تمام شاخص‌های توسعه پایدار، میانگین بیش از ۳ دارند. روستاهایی که از شرایط بهتر توسعه پایدار برخوردارند، به لحاظ فاصله به شهر بجنورد نزدیک‌ترند که این امر دسترسی به امکانات را برای روستاییان راحت‌تر کرده است.

برای تعیین بهترین گزینه از تکنیک مجموع نسبت‌ها یا ARAS استفاده شده است. این روش، یکی از بهترین روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره برای انتخاب بهترین گزینه است. بهترین گزینه آن است که بیشترین فاصله را از عوامل منفی و کمترین فاصله را از عوامل مثبت داشته باشد. در گام نخست، ماتریس امتیازدهی شاخص‌ها براساس معیارها (ماتریس تصمیم‌گیری) تشکیل شده است. برای تعیین وزن هریک از شاخص‌های به کاررفته از تکنیک آنتروپی شانون استفاده و براساس روابط موجود و اوزان نهایی شاخص‌های تصمیم‌گیری، امتیاز موزون هریک از روستاهای در جدول (۷) ارائه شده است.

جدول-۷: تحلیل فضایی توسعه پایدار در روستاهای مطالعه شده با استفاده از تکنیک ARAS

روستا	میانگین	میانگین	روستا	میانگین	میانگین	روتبه	Ki	Si	میانگین	روتبه	Ki	Si	میانگین	روتبه	Ki	Si
قشلاق عبدالآباد	۲.۷۷	۰.۰۴۸	کوه‌کمر	۲.۷۰	۰.۰۴۷	۷	۰.۸۴۹	۰.۰۴۷	۲.۷۰	۶	۰.۸۷۸	۰.۰۴۸	۲.۷۷	۳/۱۴	۰.۰۴۸	۰.۰۴۸
اسدلی	۲.۳۹	۰.۰۴۲	میانزو	۲.۲۹	۰.۰۴۰	۲۱	۰.۷۲۴	۰.۰۴۰	۲.۲۹	۱۸	۰.۷۵۶	۰.۰۴۲	۲.۳۹	۳/۱۲	۰.۰۴۲	۰.۰۴۲
بابامان	۳.۱۴	۰.۰۵۵	ناوه	۲.۰۵	۰.۰۴۴	۱۱	۰.۸۰۰	۰.۰۴۴	۲.۰۵	۱	۱.۰۰۰	۰.۰۵۵	۳.۱۴	۳/۰۸	۰.۰۵۵	۰.۰۵۵
بیدک	۳.۱۲	۰.۰۵۵	نوده	۲.۶۵	۰.۰۴۶	۹	۰.۸۳۳	۰.۰۴۶	۲.۶۵	۲	۰.۹۹۴	۰.۰۵۵	۳.۱۲	۰.۰۵۵	۰.۰۵۵	۰.۰۵۵
در توم	۲.۰۸	۰.۰۴۵	اترآباد علیا	۲.۳۵	۰.۰۴۱	۱۹	۰.۷۴۰	۰.۰۴۱	۲.۳۵	۱۰	۰.۸۱۵	۰.۰۴۵	۲.۰۸	۰.۰۴۵	۰.۰۴۵	۰.۰۴۵
گریوان	۲.۶۴	۰.۰۴۶	پاکتل	۲.۳۰	۰.۰۴۰	۲۲	۰.۷۲۴	۰.۰۴۰	۲.۳۰	۸	۰.۸۳۴	۰.۰۴۶	۲.۶۴	۰.۰۴۶	۰.۰۴۶	۰.۰۴۶
قرابه	۲.۴۷	۰.۰۴۳	پسرکانلو	۲.۴۲	۰.۰۴۲	۱۶	۰.۷۶۲	۰.۰۴۲	۲.۴۲	۱۵	۰.۷۸۲	۰.۰۴۳	۲.۴۷	۰.۰۴۳	۰.۰۴۳	۰.۰۴۳
گلی	۲.۳۲	۰.۰۴۰	پیغور	۲.۰۳	۰.۰۴۴	۱۲	۰.۷۹۹	۰.۰۴۴	۲.۰۳	۲۰	۰.۷۲۹	۰.۰۴۰	۲.۳۲	۰.۰۴۰	۰.۰۴۰	۰.۰۴۰
ایزمان پایین	۲.۳۹	۰.۰۴۲	رشوانلو	۲.۸۹	۰.۰۵۱	۵	۰.۹۲۲	۰.۰۵۱	۲.۸۹	۱۷	۰.۷۵۶	۰.۰۴۲	۲.۳۹	۰.۰۴۲	۰.۰۴۲	۰.۰۴۲
کلاته تقی	۲.۹۲	۰.۰۵۱	طرافقی ترک	۲.۵۰	۰.۰۴۴	۱۴	۰.۷۹۳	۰.۰۴۴	۲.۵۰	۴	۰.۹۳۰	۰.۰۵۱	۲.۹۲	۰.۰۵۱	۰.۰۵۱	۰.۰۵۱
کلاته یاوری	۳.۰۸	۰.۰۵۴	استاد تیمورتاش	۲.۵۶	۰.۰۴۴	۱۳	۰.۷۹۸	۰.۰۴۴	۲.۵۶	۳	۰.۹۸۲	۰.۰۵۴	۳.۰۸	۰.۰۵۴	۰.۰۵۴	۰.۰۵۴

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

با توجه به نتایج رتبه‌بندی مدل ARAS، روستای بابامان در رتبه اول و روستای پاکتل در رتبه آخر قرار گرفته است. روستاهای بابامان، بیدک و کلاته یاوری بیشترین امکانات و تسهیلات اقتصادی، اجتماعی و کالبدی را دارند که هر کدام از این ابعاد بر بعد توسعه پایدار روستایی اثر داشته و باعث بهبود و افزایش میانگین این متغیر شده است. در این رابطه شاخص‌هایی از جمله فاصله کمتر با مرکز شهرستان، راه اصلی و... بی‌تأثیر نیست؛ به طوری که

روستاهایی که رتبه بهتری به دست آورده‌اند، به مرکز شهرستان و راه اصلی نزدیک‌تر بوده‌اند و به لحاظ دسترسی به شاخص‌های فیزیکی، انسانی، نهادی و مدیریتی از شرایط مطلوب‌تری نسبت به روستاهایی مانند میانزو و پاکتل برخوردارند.

بررسی اثرگذاری سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار با استفاده از آزمون معادلات ساختاری و رگرسیون فضایی نتایج آزمون همبستگی پیرسون (با اطمینان از توزیع نرمال داده‌ها) نشان می‌دهد تمامی مقادیر احتمال آزمون برای ارتباط بین تمام ابعاد سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار روستایی، سطح معناداری کمتر از ۰.۰۱ دارد. درنتیجه بین ابعاد و سرمایه اجتماعی با توسعه پایدار روستایی همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد. پس با افزایش سرمایه اجتماعی و ابعاد آن، توسعه پایدار روستایی نیز بهبود یافته است (جدول ۸). تحلیل فضایی ارتباط بین سرمایه اجتماعی (متغیر مستقل) و توسعه پایدار روستایی (متغیر وابسته) در بیشتر روستاهای معنادار است و جهت مثبت و شدت زیاد دارد. فقط در سه روستای استاد تیمورتاش، پسرکانلو و اترآباد علیا هیچ نوع همبستگی بین این دو متغیر وجود ندارد. در کل رابطه سرمایه اجتماعی با توسعه پایدار روستایی در روستاهای پیغور و رشوانلو به ترتیب با شدت‌های ۰/۹۵۰ و ۰/۹۶۴ بیش از سایر روستاهاست.

جدول - ۸: بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و ابعاد آن با متغیر توسعه پایدار روستایی

نتیجه آزمون	توسعه پایدار روستایی		وابسته
	سطح معناداری	مقدار آماره پیرسون	
رابطه معنادار وجود دارد	۰.۰۰۰	۰.۷۴۲**	آگاهی اجتماعی
رابطه معنادار وجود دارد	۰.۰۰۰	۰.۶۷۹**	مشارکت اجتماعی
رابطه معنادار وجود دارد	۰.۰۰۰	۰.۷۱۸**	انسجام اجتماعی
رابطه معنادار وجود دارد	۰.۰۰۰	۰.۸۱۰**	شبکه اجتماعی
رابطه معنادار وجود دارد	۰.۰۰۰	۰.۷۲۰**	اعتماد اجتماعی
رابطه معنادار وجود دارد	۰.۰۰۰	۰.۸۳۸**	متغیر سرمایه اجتماعی

** همبستگی در سطح ۰.۰۱ معنادار است. منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

برای آزمون مدل مفهومی پژوهش و تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی از فن مدل‌سازی معادلات ساختاری^۱ و نرم‌افزار Smart PLS 3 استفاده شد. در این مدل، روایی پرسشنامه با دو معیار روایی همگرا و واگرا بررسی شد که مختص مدل‌سازی معادلات ساختاری است. روایی همگرا به میزان توانایی شاخص‌های یک بعد در تبیین آن بعد اشاره دارد و روایی واگرا نیز بیان‌کننده این مطلب است که سازه‌های مدل پژوهش باید همبستگی بیشتری با سؤالات خود داشته باشند تا با سازه‌های دیگر (Hulland, 1999: 195). برای ارزیابی روایی همگرا از معیار AVE (میانگین واریانس استخراج شده)^۲ مربوط به متغیرهای مرتبه اول استفاده شد.

^۱ Structural Equation Modeling (SEM)

^۲ Average Variance Extracted- AVE

جدول-۹: شاخص‌های ارزیابی اعتبار و پایایی ابزار مفهوم سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار

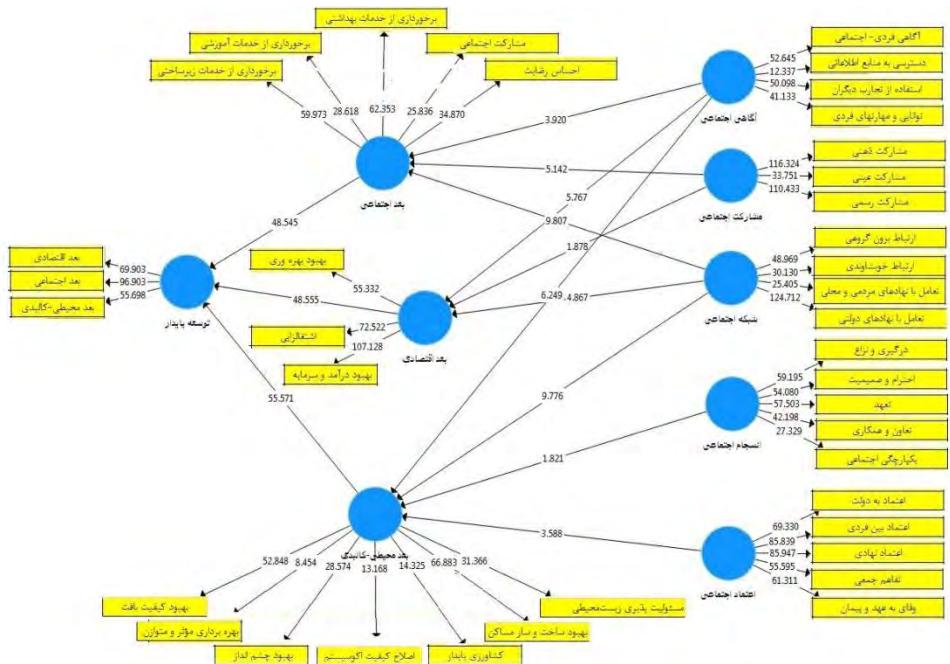
پایایی پایایی ترکیبی	آلفای کرونباخ	اعتبار ممیز				اعتبار همگرا AVE	مؤلفه
		HTMT	بارهای عاملی متقطع	فورنل و لارکر			
۰.۸۸۸	۰.۸۳۱	تأثید	تأثید	تأثید	۰.۶۶۹	آگاهی اجتماعی	
۰.۹۵۴	۰.۹۴۰	تأثید	تأثید	تأثید	۰.۸۰۶	اعتماد اجتماعی	
۰.۹۳۱	۰.۹۰۶	تأثید	تأثید	تأثید	۰.۷۲۹	انسجام اجتماعی	
۰.۹۰۸	۰.۸۷۳	تأثید	تأثید	تأثید	۰.۶۶۵	بعد اجتماعی	
۰.۹۲۹	۰.۸۸۶	تأثید	تأثید	تأثید	۰.۸۱۵	بعد اقتصادی	
۰.۸۸۵	۰.۸۴۳	تأثید	تأثید	تأثید	۰.۵۳۶	بعد محیطی کالبدی	
۰.۹۳۵	۰.۸۹۵	تأثید	تأثید	تأثید	۰.۸۲۷	توسعه پایدار	
۰.۹۱۱	۰.۸۶۹	تأثید	تأثید	تأثید	۰.۷۲۰	شبکه اجتماعی	
۰.۹۳۶	۰.۸۹۷	تأثید	تأثید	تأثید	۰.۸۳۰	مشارکت اجتماعی	

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

مقدار ملاک برای سطح قبولی AVE ۰/۵ است (Magner et al., 1996: 41). بدین معنا که متغیر پنهان مدنظر دست کم ۰/۵ درصد واریانس مشاهده‌پذیرهای خود را تبیین می‌کند؛ بنابراین تمامی مقادیر AVE مربوط به سازه‌ها از ۰/۵ بیشتر و این مطلب مؤید این است که روایی همگرای پرسشنامه حاضر در حد پذیرفته است (جدول ۹). برای سنجش پایایی مدل از پایایی ترکیبی^۱ و آلفای کرونباخ^۲ استفاده می‌شود که ضریب آلفای کرونباخ بیان‌کننده میزان همبستگی توانایی سوالات در تبیین مناسب ابعاد مربوط به خود است. همچنین ضریب پایایی ترکیبی نیز میزان همبستگی سوالات یک بعد به یکدیگر را برای برازش کافی مدل‌های اندازه‌گیری مشخص می‌کند (Fornell & Larker, 1981: 39). نتایج در جدول ۹ آورده شده است. با توجه به اینکه مقدار مناسب برای آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی ۰/۷ است (George & Mallery, 2003: 231) و برمنای یافته‌های پژوهش این معیارها درباره متغیرهای مکنون مقدار مناسبی را اتخاذ کرده‌اند، متناسب‌بودن وضعیت پایایی پژوهش تأیید می‌شود.

برای بررسی تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار با استفاده از رویکرد مدل‌سازی معادله ساختاری واریانس محور، متغیرهای مستقل و وابسته پژوهش به صورت متغیرهای مکنون و در قالب مدل‌های عاملی مرتبه اول وارد مدل معادله ساختاری شدند (شکل ۳).

¹ Composite Reliability² Cronbachs Alpha

شکل ۳- مدل ساختاری ارتباط سرمایه اجتماعی و مؤلفه‌های مربوط به توسعه پایدار

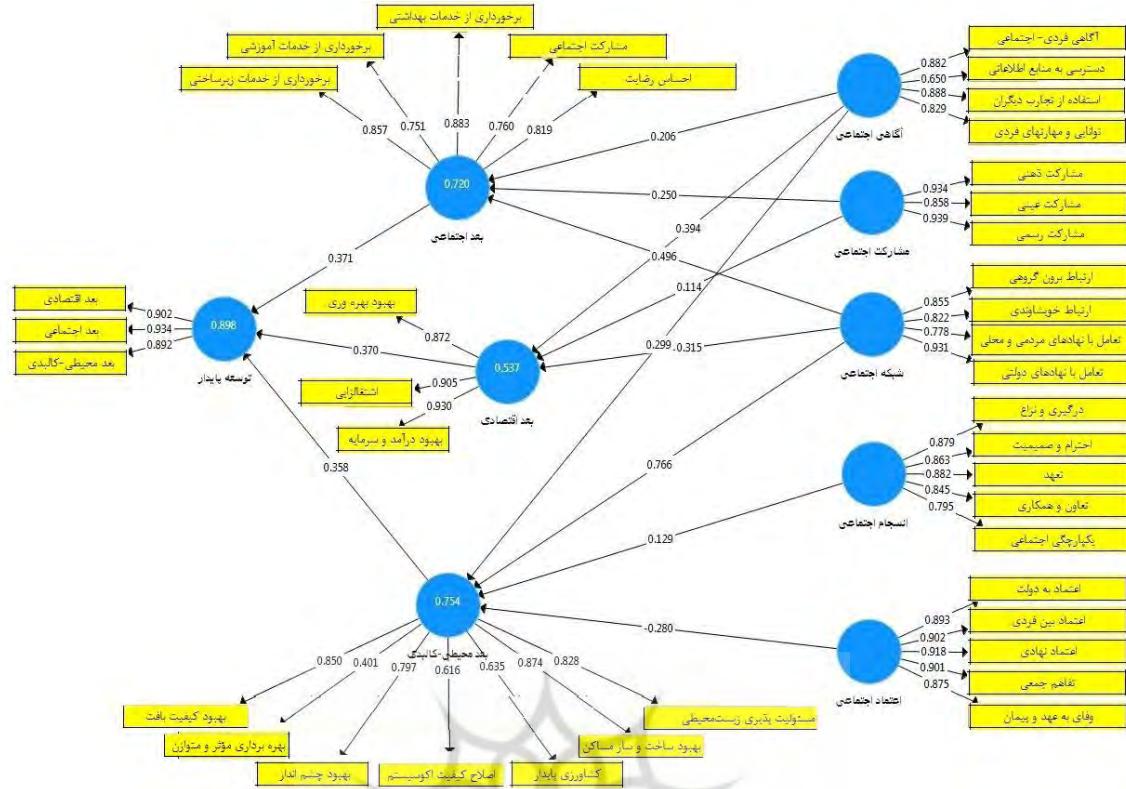
منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

در شکل بالا، اعداد روی خطوط، مقادیر T مربوط به آزمون Bootstrapp هستند و همانند آزمون T تفسیر می‌شوند؛ یعنی اگر مقادیر T بیش از $1/96$ باشد، در سطح 0.05 و اگر مقادیر بیش از $2/58$ باشد، در سطح 0.01 معنادار هستند (Vinzi et al., 2010: 47). همان‌گونه که در شکل (۳) مشخص است، ضرایب T بین ابعاد سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار روستایی بیش از $2/58$ هستند؛ یعنی ارتباط بین متغیرها در جامعه نمونه با اطمینان 99% درصد تأیید می‌شود؛ علاوه بر این برای بررسی معناداری ضرایب مسیر لازم است مقدار t برای هر مسیر برآورد شود (جدول ۱۰).

جدول-۱۰: شاخص‌های ارزیابی مدل درونی پژوهش، جهت و معناداری آثار مستقیم در بین متغیرهای پژوهش

سطح معناداری (p)	T Statistics (O/STDEV)	ضریب بتای استاندارد	
0.000	3.920	0.053	آگاهی اجتماعی -> بعد اجتماعی
0.000	9.807	0.051	شبکه اجتماعی -> بعد اجتماعی
0.000	0.142	0.049	مشارکت اجتماعی -> بعد اجتماعی
0.041	1.978	0.060	مشارکت اجتماعی -> بعد اقتصادی
0.000	5.767	0.068	آگاهی اجتماعی -> بعد اقتصادی
0.000	4.867	0.065	شبکه اجتماعی -> بعد اقتصادی
0.000	6.249	0.048	آگاهی اجتماعی -> بعد محیطی کالبدی
0.000	3.588	0.078	اعتماد اجتماعی -> بعد محیطی کالبدی
0.049	1.982	0.071	انسجام اجتماعی -> بعد محیطی کالبدی
0.000	9.776	0.078	شبکه اجتماعی -> بعد محیطی کالبدی
0.000	48.045	0.008	بعد اجتماعی -> توسعه پایدار
0.000	48.055	0.008	بعد اقتصادی -> توسعه پایدار
0.000	55.571	0.006	بعد محیطی کالبدی -> توسعه پایدار

۱۳۹۸، یافته‌های پژوهش، منبع:

شکل - ۴: ارزیابی مدل ساختاری تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

جدول - ۱۱: برآورد آثار کل، مستقیم و غیرمستقیم مؤلفه‌های پژوهش بر توسعه پایدار روستایی

برآورد						ضریب تعیین	متغیر وابسته	میانجی	متغیر مستقل				
غیرمستقیم		مستقیم		کل									
p	اثر	p	اثر	P	اثر								
۰.۰۰۰	۰.۳۲۹	-	-	۰.۰۰۰	۰.۳۲۹	۰/۸۹۸	توسعه پایدار روستایی	آگاهی اجتماعی	← بعد اقتصادی، بعد اجتماعی و محیطی کالبدی ←				
۰.۰۰۰	-۰.۱۰۰	-	-	۰.۰۰۰	-۰.۱۰۰			اعتماد اجتماعی	← محیطی کالبدی ←				
۰.۰۰۰	۰.۰۰۴۶	-	-	۰.۰۰۰	۰.۰۰۴۶			انسجام اجتماعی	← محیطی کالبدی ←				
۰.۰۰۰	۰.۰۵۷۵	-	-	۰.۰۰۰	۰.۰۵۷۵			شبکه اجتماعی	← بعد اقتصادی، بعد اجتماعی و محیطی کالبدی ←				
۰.۰۰۰	۰.۰۱۳۵	-	-	۰.۰۰۰	۰.۰۱۳۵			مشارکت اجتماعی	← بعد اقتصادی، بعد اجتماعی ←				
-	-	۰.۰۰۰	۰.۳۷۱	۰.۰۰۰	۰.۳۷۱			بعد اجتماعی	←				
-	-	۰.۰۰۰	۰.۳۷۰	۰.۰۰۰	۰.۳۷۰			بعد اقتصادی	←				
-	-	۰.۰۰۰	۰.۳۵۸	۰.۰۰۰	۰.۳۵۸			بعد محیطی کالبدی	←				

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

اعداد نوشته شده روی خطوط در واقع ضرایب بتای حاصل از معادله رگرسیون میان متغیرهاست که همان ضرایب مسیر است. اعداد داخل هر دایره نشان دهنده مقدار R2 مدلی است که متغیرهای پیش‌بینی با فلش به آن دایره وارد شده‌اند. اعداد روی خطوط، مسیر و نیز خطوط مربوط به بارهای عاملی شاخص‌هاست. با توجه به

شكل (۴)، ابعاد پنجگانه متغیر مستقل به صورت مستقیم بر متغیر وابسته یعنی توسعه پایدار روستایی تأثیر ندارد و تأثیرگذاری این شاخص‌ها با ابعاد سه‌گانه توسعه و غیرمستقیم است. رابطه بین سازه اصلی یعنی متغیر مستقل و متغیر وابسته پژوهش، معنادار و غیرمستقیم است؛ برمبنای ضرایب استاندارد، حدود ۹۰ درصد از تغییرات توسعه پایدار روستایی در جامعه نمونه به طور مستقیم با متغیر مستقل یعنی سرمایه اجتماعی پیش‌بینی می‌شود (جدول ۱۱).

مقادیر برآورده شده در جدول (۱۱) نشان می‌دهد:

- ابعاد سرمایه اجتماعی به صورت غیرمستقیم بر توسعه پایدار روستایی تأثیر گذاشته است. این ارتباط بین سازه‌های اصلی پژوهش در سطح اطمینان ۹۵ درصد به لحاظ آماری نیز معنادار و $P < 0.05$ است ($p < 0.05$)؛ یعنی هر واحد افزایش متغیر مستقل (به نسبت ضریب تأثیر به دست آمده) با افزایش متغیر وابسته همراه است و بر عکس.

- ابعاد سرمایه اجتماعی (آگاهی اجتماعی، شبکه اجتماعی، مشارکت اجتماعی، انسجام اجتماعی و اعتماد اجتماعی) با متغیرهای میانجی (توسعه اجتماعی، توسعه اقتصادی و توسعه محیطی کالبدی) درمجموع ۹۰ درصد از واریانس متغیر توسعه پایدار روستایی را پیش‌بینی می‌کنند که با توجه به مقادیر حجم اثر شاخص ضریب تعیین، این مقدار بسیار زیاد برآورد می‌شود؛ به بیان دیگر شاخص‌های متغیر مستقل در حد زیادی توان تبیین واریانس متغیر توسعه پایدار روستایی را دارند.

- ابعاد سرمایه اجتماعی فقط به صورت غیرمستقیم و با میانجیگری ابعاد توسعه اقتصادی، اجتماعی و محیطی کالبدی بر متغیر توسعه پایدار روستایی تأثیر گذاشته‌اند که اثر غیرمستقیم ابعاد متغیر مستقل بر سرمایه اجتماعی به لحاظ آماری معنادار است ($p < 0.05$).

- درنهایت اینکه با توجه به مقدار ضرایب اثر مستقیم و غیرمستقیم شاخص‌های پژوهش بر توسعه پایدار روستایی، تأثیر ابعاد سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی مثبت است و در حد زیاد برآورد می‌شود؛ بر این اساس از دیدگاه روستاییان بعد شبکه اجتماعی با ضریب 0.575 ، بیشترین و بعد انسجام اجتماعی با ضریب 0.46 ، کمترین تأثیر را بر توسعه پایدار روستایی دارد. بعد اعتماد اجتماعی با ضریب تأثیر 0.10 بر توسعه پایدار روستایی تأثیر معمکوس داشته است؛ یعنی با افزایش اعتماد اجتماعی، توسعه پایدار بیشتر نشده و باعث عدم توسعه پایدار روستایی شده است؛ بنابراین فرضیه اصلی پژوهش یعنی «به نظر می‌رسد سرمایه اجتماعی به میزان جالب توجهی بر توسعه پایدار روستایی در منطقه پژوهش تأثیر داشته است»، تأیید می‌شود و متغیر مستقل به صورت غیرمستقیم بر توسعه پایدار روستایی تأثیر معنادار داشته و $0.89/8$ درصد تغییرات سطح توسعه پایدار روستایی در منطقه پژوهش با ابعاد سرمایه اجتماعية پیش‌بینی شده است. بعد شبکه اجتماعية با ضریب 0.575 ، بیشترین تأثیر را بر توسعه پایدار روستایی داشته است. شاخص‌های ارزیابی کلیت مدل معادله ساختاری نیز نتایج به دست آمده را تأیید می‌کند و بیان کننده این است که داده‌های گردآوری شده، مدل نظری پژوهش را حمایت می‌کنند؛ به بیان دیگر برآذش داده‌ها به مدل برقرار است و همه شاخص‌ها بر مطلوبیت مدل معادله ساختاری دلالت دارند (جدول ۱۲).

جدول-۱۲: شاخص‌های ارزیابی کلیت مدل معادله ساختاری^۱

NFI ^۲	SRMR ^۳	GOF ^۴	شاخص مقدار
۰/۹۳۴	۰/۰۹۲	۰/۰۸۷	

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

رگرسیون موزون جغرافیایی، یکی از انواع رگرسیون‌های فضایی است که بهره‌گیری از آن در علوم جغرافیایی و سایر رشته‌های استفاده‌کننده از داده‌های فضایی و مانند آنها رو به افزایش است. در رگرسیون‌های آمار کلاسیک نظری رگرسیون حداقل مربعات معمولی^۵ (OLS)، فرض ما این است رابطه‌ای که می‌خواهیم بین یک متغیر وابسته و تعدادی متغیر مستقل مدل‌سازی کنیم، در سراسر محدوده پژوهش یکسان است و در بسیاری از موقع چنین فرضی درست نیست. رگرسیون موزون جغرافیایی با اجرای رگرسیون محلی برای یکایک عوارض، یک مدل محلی از متغیری تهیه می‌کند که ما در صدد فهم یا پیش‌بینی بهتر آن هستیم. رگرسیون موزون جغرافیایی این کار را با تهیه معادلات رگرسیون جداگانه برای هر عارضه با ملاحظه متغیرهای وابسته و مستقلی انجام می‌دهد که در طول باند یا محدوده عارضه قرار می‌گیرند (عسکری، ۱۳۹۰: ۱۳). در مدل GWR برخلاف مدل OLS، ضرایب یا پارامترهای مدل در سطح منطقه پژوهش ثابت نیستند و به مختصات مکانی (وزن مکانی و جغرافیایی) وابسته‌اند و مقدار و علامت هریک از آنها تغییرپذیری مکانی دارد (حسین خواه و همکاران، ۱۳۹۵: ۳۲۴).

جدول-۱۳: پهنه‌بندی فضایی ضریب تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار در منطقه پژوهش

روستاهای نمونه	جمعیت (نفر)		روستا		وسعت (Km ²)	ضریب تأثیر ^۲	شرح
	درصد	تعداد	درصد	تعداد			
استاد تیمورتاش، گریوان، گلی	۱۴/۵	۱۲۵۴۳	۱۲/۲	۱۶	۴۵۳/۷	۰/۰۸۷ تا ۰/۰۸۱	کم
قرچه، اترآباد علیا، پسرکانلو، بیدک، رشوانلو، کلاتنه‌تقی، کلاته‌یاوری، درtom، اسدلی	۴۱	۳۵۲۴۹	۳۶/۶	۴۸	۶۲۲/۷	۰/۰۸۵ تا ۰/۰۸۷	نسبتاً کم
بابالمان، پیغور، طراقی ترک، کوه‌کمر، قشلاق عبدالآباد	۲۷/۲	۲۳۴۶۳	۲۳/۷	۳۱	۶۷۶	۰/۰۹۰ تا ۰/۰۸۶	نسبتاً زیاد
پاکتل، نوده ناوه	۱۰/۵	۹۱۰۱	۱۴/۵	۱۹	۷۷۲/۸	۰/۰۹۱ تا ۰/۰۹۰	زیاد
ایزمان پایین، میانزو	۶/۸	۵۸۹۲	۱۳	۱۷	۶۷۲	۰/۰۹۵ تا ۰/۰۹۱	بسیار زیاد
	۲۲	۱۰۰	۸۶۲۴	۱۰۰	۳۲۱۵/۷	-	جمع

^۱ در رویکرد مدل‌سازی معادله ساختاری واریانس محور و نرم‌افزار مربوط به این رویکرد Smart PLS، تعداد کمی از شاخص‌های ارزیابی کلیت مدل گزارش می‌شود.

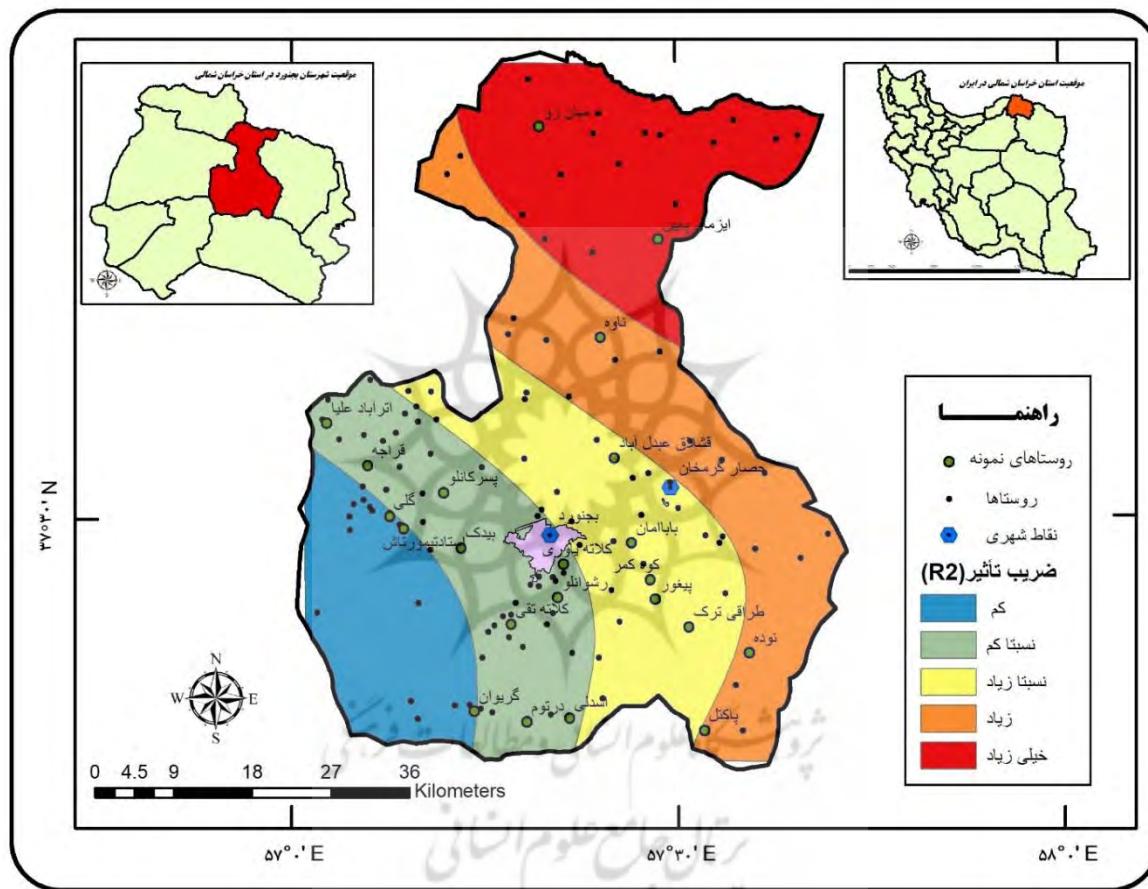
^۲ درباره شاخص GOF مقادیر کمتر از ۰/۰ نشان‌دهنده برازش ضعیف، ۰/۰۲۵ برازش متوسط و بیش از ۰/۰۳۶ برازش مطلوب است.

^۳ مقدار این شاخص در حالت مطلوب باید از مقدار ۰/۰ کمتر باشد.

^۴ مقادیر مطلوب برای این شاخص، مقادیر بیش از ۰/۰۹۰ است.

^۵ Ordinary Least Square

مهم‌ترین مقادیر خروجی در مدل رگرسیون موزون جغرافیایی R^2 و R تعديل شده است که در منطقه پژوهش این مقادیر برابر با $0/917$ و $0/918$ و نشان‌دهنده دقت مدل استفاده شده است. نتایج پهنه‌بندی $R2$ در منطقه نشان می‌دهد بیشترین وسعت آن ($24/17$ درصد به صورت شعاعی از نواحی جنوب شرقی تا شرق و نواحی شمال غربی شهرستان) ضریب تأثیر بین $0/901$ تا $0/915$ دارد که $14/5$ درصد روستاهای $0/5$ درصد جمعیت روستایی شهرستان را در خود جای داده است. به طور کلی ضریب تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی در منطقه پژوهش از سمت غرب به سمت شرق و شمال شهرستان افزایش می‌یابد؛ به طوری که در روستاهای نمونه، ایزمان پایین و میان‌زو به حداکثر و در روستاهای استاد تیمورتاش و گلی به حداقل خود می‌رسد.

شکل - ۵: پهنه‌بندی تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار در منطقه

نتیجه‌گیری

با توجه به تأکیدات بر پایداری اجتماعی، مردم محور بودن توسعه، تمرکز زدایی و توسعه نهادی در رویکردها و نظریه‌های جدید توسعه پایدار روستایی و پیرو آن، اهمیت یافتن جایگاه سرمایه اجتماعی به مثابه یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های توسعه‌ای در روستاهای شناخت وضعیت موجود سرمایه اجتماعی و توسعه آن در مناطق روستایی به منظور شناخت الگوهای توسعه‌ای مبنی بر شرایط مکانی و زمانی حاکم بر هر منطقه از ضروریات است. این امر به مثابه یکی از عوامل، زمینه دستیابی به هدف غایی توسعه پایدار یعنی رفاه انسان و محیط را برای نسل حاضر و

آینده فراهم خواهد آورد؛ بنابراین برای شناخت وضعیت سرمایه اجتماعی و تأثیر آن بر توسعه پایدار در سکونتگاههای روستایی شهرستان بجنورد اقدام شد تا با شناخت وضعیت موجود مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی و جایگاه هریک از آنها در توسعه پایدار این روستاهای شناخت علمی مبتنی بر دیدگاه مردم محلی برای برنامه‌ریزی‌های اثربخش در توسعه مطابق با شرایط مکانی و زمانی آن حاصل شود.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد از نظر روستاییان، سرمایه اجتماعی با میانگین ۲/۸۲ در حد متوسط به بالاست و بعد انسجام اجتماعی با میانگین ۳/۰۸، بیشترین و آگاهی اجتماعی با میانگین ۲/۵۴، کمترین مقدار را در سطح روستاهای نمونه داشته است. مقایسه میانگین نظرات پاسخگویان با میانه نظری ۲/۵ در آزمون T تکنمونه‌ای با آماره ۹/۵۴ برای متغیر سرمایه اجتماعی نیز نتایج بالا را تأیید می‌کند. در بین ابعاد سرمایه اجتماعی، انسجام اجتماعی با آماره T برابر با ۱۴/۳۹، بیشترین مقدار و در بین شاخص‌های سرمایه اجتماعی نیز تعاون و همکاری با آماره T برابر با ۱۸/۹۷، بیشترین اهمیت را داشته‌اند.

نتایج به دست آمده در این بخش از پژوهش حاضر در زمینه تحلیل فضایی سرمایه اجتماعی با نتایج حاصل از پژوهش‌های صالحی امیری و امیرانتخابی (۱۳۹۲)، نصراللهی و اسلامی (۱۳۹۲)، سalarی سردری و همکاران (۱۳۹۳)، رومیانی و همکاران (۱۳۹۴)، حیدری و همکاران (۱۳۹۴) و قربانی و همکاران (۱۳۹۷) همسوست. در توزیع فضایی میانگین متغیر سرمایه اجتماعی در سطح روستاهای روزانه، روستاهای بیدک، کلاته‌یاوری و بابامان به ترتیب با میانگین ۳/۵۴، ۳/۲۷ و ۳/۲۵ بیشترین و روستای پاکتل، ایzman پایین و اترآباد علیا به ترتیب کمترین آماره‌ها را نشان می‌دهند. همچنین برای بررسی دقیق تر و تعیین سطح سرمایه اجتماعی روستاهای نمونه و رتبه‌بندی آنها، از مدل ارزیابی تولید وزنی تجمعی (WASPAS) استفاده شد؛ بر این مبنای روستاهای بیدک، کلاته‌یاوری و بابامان، بیشترین سطح سرمایه اجتماعی و روستاهای پاکتل، ایzman پایین و اترآباد علیا، کمترین سطح سرمایه اجتماعی را دارند.

علاوه بر این نتایج پژوهش نشان داد توسعه پایدار روستایی با میانگین ۲/۶۴، بیش از میانگین (یعنی ۲/۵) و نشان‌دهنده سطح متوسط توسعه پایدار در روستاهای مطالعه شده از دیدگاه روستاییان است. مقایسه میانگین نظرات پاسخگویان با میانه نظری ۲/۵ در آزمون T تکنمونه‌ای نشان می‌دهد بعد توسعه محیطی - کالبدی با آماره T برابر با ۱۱/۲، مهم‌ترین بعد توسعه پایدار است. بررسی شاخص‌های توسعه پایدار روستایی و نتایج آزمون T مشخص کرد مقدار آماره در تمام شاخص‌ها به جز بهبود درآمد و سرمایه‌گذاری و برخورداری از خدمات بهداشتی و آموزشی بیش از مقدار متوسط (۲/۵) است. شاخص کشاورزی پایدار نیز با آماره ۲۶/۰۷، مهم‌ترین شاخص در تبیین توسعه پایدار از نگاه روستاییان است. در توزیع فضایی میانگین متغیر پژوهش یعنی توسعه پایدار روستایی در سطح روستاهای بابامان، بیدک و کلاته‌یاوری به ترتیب با میانگین ۳/۱۴، ۳/۱۲ و ۳/۰۸، بیشترین و روستاهای میانزو، پاکتل، گلی و اترآباد علیا به ترتیب کمترین آماره‌ها را نشان می‌دهند. رتبه نهایی روستاهای براساس مدل ARAS نیز نتایج به دست آمده را تأیید کرده و روستای بابامان در رتبه اول و روستای پاکتل در رتبه آخر قرار گرفته است.

نتایج مدل‌سازی معادلات ساختاری با رویکرد تکنیک حداقل مربعات جزئی و با استفاده از نرم‌افزار Smart PLS برای بررسی تأثیر سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی ضمن تأیید آزمون بیرونی مدل، مقدار روایی واگرا و همگرا، آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی نشان داد ضرایب α بین دو سازه اصلی پژوهش، بیش از ۰/۵۸ و بیان‌کننده رابطه معنادار و مستقیم است. ابعاد سرمایه اجتماعی (آگاهی اجتماعی، انسجام اجتماعی، شبکه اجتماعی، مشارکت و اعتماد اجتماعی) در مجموع ۸۹/۸ درصد از واریانس متغیر توسعه پایدار روستایی را پیش‌بینی می‌کند که با توجه به مقادیر حجم اثر شاخص ضریب تعیین، این مقدار بسیار زیاد برآورد می‌شود. همچنین در کل، شبکه اجتماعی با ضریب $0/575$ ، بیشترین و انسجام اجتماعی با ضریب $0/046$ ، کمترین تأثیر را بر توسعه پایدار روستایی دارد؛ به بیان دیگر شاخص‌های متغیر مستقل در حد زیادی توان تبیین واریانس متغیر توسعه پایدار را دارند.

نتایج تحلیل فضایی با استفاده از مدل GWR مشخص کرد ضریب تأثیر عوامل مکانی فضایی بر سرمایه اجتماعی در روستاهای اترآباد علیا و قراجه در بالاترین سطح قرار داشته و در مجموع حدود ۳۶/۶ درصد روستاهای ۴۶ درصد جمعیت روستایی شهرستان ضریب تأثیری بین $0/871$ تا $0/885$ داشته‌اند. سرمایه اجتماعی به صورت مستقیم و غیرمستقیم (یعنی با شاخص‌های میانجی) بر توسعه پایدار روستایی تأثیر معنادار و زیادی دارد. نتایج بالا با نتایج مطالعات رکن‌الدین افتخاری و همکاران (۱۳۹۴)، فراهانی و همکاران (۱۳۹۲)، فتحی (۱۳۹۱)، میرکولی و همکاران (۱۳۹۰)، میری و همکاران (۱۳۸۹)، یوکویاما (۲۰۰۶) و آنتیکو ماقچفسکی (۲۰۱۰) مطابقت دارد. همچنین در مطالعه رومیانی (۱۳۹۴) رابطه معناداری بین اعتماد و مشارکت دیده شد؛ در حالی که در پژوهش حاضر، رابطه معنادار و معکوسی بین اعتماد و توسعه پایدار وجود دارد. از سوی دیگر بر مبنای یافته‌های این پژوهش، بین مؤلفه شبکه اجتماعی و توسعه پایدار روستایی، رابطه‌ای قوی دیده شد که این نتیجه همسو با یافته آنتیکو ماقچفسکی (۲۰۱۰) درباره نقش شبکه‌ها در تسهیل تغییرات اجتماعی است.

با توجه به نتایج حاصل از پژوهش حاضر پیشنهاد می‌شود مطالعات تکمیلی در آینده به منظور شناخت عوامل و راهکارهای مؤثر برای ارتقای آگاهی، مشارکت، انسجام و اعتماد اجتماعی در روستاهای مطالعه شده صورت پذیرد تا با به کارگیری نتایج و رهنمودهای این مطالعات بتوان روند دستیابی به سطحی بالاتر از سرمایه اجتماعی و پیرو آن توسعه پایدار روستایی را در شهرستان بجنورد تسريع کرد.

منابع

- آذرباد، نسرین، سلمانی، محمد، مطیعی لنگرودی، سید حسن، رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا، (۱۳۸۹). تحلیل شبکه سکونتگاهی با تأکید بر جریان‌های جمعیتی در شهرستان فیروزکوه، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۲، شماره ۷۴، تهران، ۷۵-۸۹.
- احمدی فیروزجایی، علی، صدیقی، حسن، محمدی، محمدعلی، (۱۳۸۵). مقایسه مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی کشاورزان عضو و غیرعضو تعاونی‌های تولید روستایی، رفاه اجتماعی، دوره ۶، شماره ۲۳، تهران، ۱۱۱-۹۳.

- ۳- اعظمی، موسی، سروش‌مهر، هما، (۱۳۸۹). تأثیر متغیرهای فردی و اقتصادی زنان روستایی بر مشارکت آنان در تعاوی تولید (مطالعه موردی: تعاوی توب‌سازی شهرستان پاوه و اورامانات)، پژوهش‌های روستایی، دوره ۱، شماره ۴، تهران، ۱۷۹-۲۰۴.
- ۴- پورطاهری، مهدی، سجاسی، حمدالله، صادقلو، طاهره، (۱۳۸۸). سنجش و اولویت‌بندی پایداری اجتماعی در مناطق روستایی با استفاده از تکنیک رتبه‌بندی براساس تشابه به حل ایده‌آل فازی (مطالعه موردی: دهستان حومه بخش مرکزی شهرستان خدابنده)، فصلنامه پژوهش‌های روستایی، دوره ۱، شماره ۱، تهران، ۱-۳۱.
- ۵- جمعه‌پور، محمود، کیومرث، نرجس، (۱۳۹۱). بررسی آثار گردشگری بر دارایی‌ها و فعالیت‌های معیشت مردم در چهار چوب معیشت پایدار گردشگری (مطالعه موردی: روستای زیارت)، مجله مطالعات مدیریت گردشگری، دوره ۷، شماره ۱۷، تهران، ۱۱۹-۸۷.
- ۶- حسین‌خواه، مریم، عرفانیان، مهدی، علیجان‌پور، احمد، (۱۳۹۵). مدل‌سازی آثار کاربری اراضی روی پارامترهای کیفیت آب با روش‌های رگرسیون چندمتغیره OLS و GWR در حوضه‌های آبخیز استان فارس، محیط‌شناسی، دوره ۴۲، شماره ۲، تهران، ۳۱۳-۳۵۳.
- ۷- حمیدی‌زاده، علی، (۱۳۹۷). واکاوی افول سرمایه اجتماعی در ایران، مدیریت سرمایه اجتماعی، دوره ۱، شماره ۵، ۹۱-۱۰۹.
- ۸- حیدری ساریان، وکیل، (۱۳۹۰). تأثیر سرمایه اجتماعی بر مشارکت روستاییان در مناطق روستایی، مجموعه مقالات یازدهمین کنگره جغرافی‌دانان ایران، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- ۹- حیدری ساریان، وکیل، (۱۳۹۳). اثرات سرمایه اجتماعی در مناطق روستایی (مطالعه موردی: شهرستان مشکین‌شهر)، فصلنامه توسعه اجتماعی، دوره ۸، شماره ۴، تهران، ۲۸-۷.
- ۱۰- حیدری، حسین، زرافشانی، کیومرث، مرادی، خدیجه، (۱۳۹۴). مدل کیفی کنش سرمایه اجتماعی با فرایند توسعه روستایی (مورد مطالعه: روستای فارسینج در استان کرمانشاه)، اقتصاد فضا و توسعه روستایی، دوره ۴، شماره ۱۱، تهران، ۱۳۱-۱۴۶.
- ۱۱- خانی، فضیله، قدیری معصوم، مجتبی، ملکان، امیر، (۱۳۹۲). تأثیر مؤلفه سرمایه اجتماعی بر ارتقای توسعه روستایی (مورد مطالعه: دهستان گودین، شهرستان کنگاور)، جغرافیا، دوره ۳۸، شماره ۱، تهران، ۱۵۲-۱۳۳.

- ۱۲- رضایی، روح الله، زارعی، شیما، (۱۳۹۳). بررسی دیدگاه زنان روستایی درباره تأثیر مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی بر توانمندسازی آنان (مورد مطالعه: روستای حسن خان، شهرستان قزوین)، زن در توسعه و سیاست، تهران، دوره ۱۲، شماره ۲، ۲۸۷-۳۰۴.
- ۱۳- رضوانی، محمد رضا، مطیعی لنگرودی، سید حسن، پور طاهری، مهدی، عزیزی، فربیا، (۱۳۹۴). مهاجر پذیری و توسعه پایدار اجتماعی در مناطق روستایی (مطالعه موردی: روستاهای مهاجر پذیر منطقه کلان شهری تهران)، برنامه‌ریزی منطقه‌ای، مرودشت، دوره ۵، شماره ۱۹، ۷۱-۸۴.
- ۱۴- رکن الدین افتخاری، عبدالرضا، محمودی، سمیرا، غفاری، غلامرضا، پور طاهری، مهدی، (۱۳۹۴). تبیین الگوی فضایی سرمایه اجتماعی در توسعه پایدار روستایی (مورد مطالعه: روستاهای استان خراسان رضوی)، اقتصاد فضایی و توسعه روستایی، دوره ۴، شماره ۱۱، تهران، ۸۷-۱۰۷.
- ۱۵- رومیانی، احمد، عناستانی، علی‌اکبر، ولایی، محمد، (۱۳۹۴). تحلیلی بر اثرات سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی (مطالعه موردی: دهستان رومشگان غربی- شهرستان کوهدهشت)، فضای جغرافیایی، دوره ۱۵، شماره ۵۲، اهر، ۱۱۵-۹۷.
- ۱۶- سالاری سردری، فرضعلی، بیران‌نندزاده، مریم، علیزاده، سید دانا، (۱۳۹۳). نقش سرمایه اجتماعی در توسعه پایدار محلی (مطالعه موردی: سکونتگاه‌های شهری و روستایی منطقه عسلویه)، هویت شهر، دوره ۸، شماره ۱۹، تهران، ۷۷-۸۸.
- ۱۷- سجاسی قیداری، حمدالله، صادقلو، طاهره، شکوری‌فرد، اسماعیل، (۱۳۹۵). سنجش سطح دارایی‌های معیشتی در مناطق روستایی با رویکرد معیشت پایدار (مطالعه موردی: روستاهای شهرستان تاییاد)، مجله پژوهش و برنامه‌ریزی روستایی، دوره ۵، شماره ۱، مشهد، ۲۱۶-۱۹۷.
- ۱۸- شریفی، زینب، نوری‌پور، مهدی، کرمی دهکردی، اسماعیل، (۱۳۹۶). بررسی وضعیت سرمایه‌های معیشت و پایداری آنها در خانوارهای روستایی (مورد مطالعه: بخش مرکزی شهرستان دنا)، علوم ترویج و آموزش کشاورزی، دوره ۱۳، شماره ۲، تهران، ۵۱-۷۰.
- ۱۹- صالحی امیری، سید رضا، امیرانتخابی، شهرود، (۱۳۹۲). راهکارهای ارتقای سرمایه اجتماعی در کشور با توجه به سند چشم‌انداز بیست‌ساله نظام، راهبرد، دوره ۲۲، شماره ۶۶، تهران، ۸۴-۶۱.
- ۲۰- عسکری، علی، (۱۳۹۰). تحلیل‌های آمار فضایی با ArcGIS، انتشارات سازمان فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرداری تهران، چاپ اول، تهران، ۱۲۸ ص.
- ۲۱- عناستانی، علی‌اکبر، (۱۳۹۳). تأثیر سرمایه اجتماعی بر فرایند اجرای طرح‌های هادی روستایی در شهرستان خوف، پژوهش‌های روستایی، دوره ۵، شماره ۱، تهران، ۱۹۰-۱۵۹.

- ۲۲- عنابستانی، علی‌اکبر، تقی‌لو، علی‌اکبر، شایان، حمید، خسرویگی، رضا، (۱۳۹۰). بررسی مکانیزم ارتباط سرمایه اجتماعی با مشارکت مردم در فرایند توسعه روستایی (شهرستان ایجرود)، فصلنامه گردشگری و چشم‌انداز آینده، دوره ۱، شماره ۴، قسم ۵۲-۳۹.
- ۲۳- عنابستانی، علی‌اکبر، خسرویگی، رضا، تقی‌لو، علی‌اکبر، زارعی، ابوالفضل، (۱۳۹۲). بررسی الگوی فضایی-مکانی عاملیت‌های مؤثر بر نهادینه‌شدن مشارکت مردم در نواحی روستایی بخش جعفرآباد، شهرستان قم، تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره ۱۳، شماره ۳۱، تهران، ۷-۲۷.
- ۲۴- عنابستانی، علی‌اکبر، شایان، حمید، احمدزاده، سحر، (۱۳۹۰). برآورد میزان تأثیرپذیری مشارکت زنان از سرمایه اجتماعی در نواحی روستایی (مطالعه موردي: دهستان درزآب شهرستان مشهد)، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره ۱۸، شماره ۲۱، تهران، ۶۹-۹۰.
- ۲۵- فتحی، سروش، (۱۳۹۱). تحلیلی بر نقش سرمایه بر توسعه روستایی، فصلنامه جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه‌ای)، دوره ۲، شماره ۲، قسم ۱۹۵-۲۱۴.
- ۲۶- فراهانی، حسین، عینالی، جمشید، عبدالی، سمیرا، (۱۳۹۲). ارزیابی نقش سرمایه اجتماعی در توسعه نواحی روستایی (مطالعه موردي: دهستان مشهد میقان شهرستان اراک)، تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره ۱۳، شماره ۲۹، تهران، ۵۰-۲۷.
- ۲۷- فرجی سبکبار، حسنعلی، رضایی، حجت، غلامی، علی، (۱۳۹۴). سطح‌بندی سکونتگاه‌های روستایی با تأکید بر مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی (مطالعه موردي: دهستان تیرجرد شهرستان ابرکوه)، برنامه‌ریزی منطقه‌ای، دوره ۵، شماره ۱۸ و ۱۹، مرودشت، ۱۱۶-۱۰۱.
- ۲۸- قربانی، مهدی، عوض‌پور، لیلا، سیرمی‌راد، مرضیه، (۱۳۹۷). تحلیل و ارزیابی سرمایه اجتماعی درون‌گروهی در راستای توسعه پایدار روستایی (منطقه مورد مطالعه: استان کرمان، شهرستان ریگان)، مطالعات و تحقیقات اجتماعی در ایران، دوره ۷، شماره ۱، تهران، ۱-۲۳.
- ۲۹- محمودی، سمیرا، رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا، (۱۳۹۶). نابرابری فضایی سرمایه اجتماعی در مناطق روستایی استان خراسان رضوی، رفاه اجتماعی، دوره ۱۷، شماره ۶۷، تهران، ۱۳۵-۱۷۱.
- ۳۰- مریدالسادات، پگاه، زارع خلیلی، مسلم، فرهادی، ولی‌الله، (۱۳۹۶). جایگاه سرمایه اجتماعی در توسعه پایدار سکونتگاه‌های روستایی (مطالعه موردي: بخش بیضا، شهرستان سپیدان)، پژوهش‌های دانش زمین، دوره ۸، شماره ۲۹، تهران، ۵۵-۷۴.

- ۳۱- میرکتولی، جعفر، مدانلو جویباری، مسعود، مهاجر، سمیه، (۱۳۹۰). بررسی و تحلیل نقش سرمایه اجتماعی در توسعه نواحی روستایی (مورد مطالعه: روستای آسیاب سر شهرستان ساری)، مجموعه مقالات اولین همایش ملی جغرافیا و برنامه‌ریزی توسعه روستایی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد.
- ۳۲- میری، غلامرضا، جوان، جعفر، افراحته، حسن، ولایتی، سعدالله، شایان، حمید، (۱۳۸۹). نقش سرمایه اجتماعی در توسعه روستایی (مطالعه موردی: منطقه پشت آب سیستان)، جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، دوره ۷، شماره ۱۴، مشهد، ۴۹-۲۹.
- ۳۳- نصراللهی، زهرا، اسلامی، راضیه، (۱۳۹۲). بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار در ایران (کاربردی از مدل روپرت فوا)، رشد و توسعه اقتصادی، دوره ۴، شماره ۱۳، تهران، ۷۸-۶۱.
- 34- Ahn, T.K., Ostrom, E., (2008). **Social Capital in Collective Action**, In the Handbook of Social Capital, Edited by Dalio Castiglion, Jan W. van Deth. And Guglielmo Wolleb, 70-100, Oxford: Oxford University Press.
- 35- Antico-Majkowski, A., (2010). **A comparative case study on the role of social capital in a community economic development social entrepreneurship (CEDSE)**, Unpublished Dissertation, Washington University.
- 36- Aylward, E., Kelliher, F., (2009). **Rural tourism development: proposing an integrated model of rural stakeholder network relationships**.
- 37- Bell, Simon, Morse, Stephen, (2003). **Learning from experience in sustainability**, In: Proceedings International Sustainable Development Research Conference 2003 (Proceedings of), 24-25 Mar 2003, Nottingham, UK.
- 38- Bhandari, P.B., (2013). **Rural livelihood change? Household capital, community resources and livelihood transition**, Journal of Rural Studies, Vol 32, Pp 126-136.
- 39- Cecchi, C., (2014). **Economics for Sustainability Science: The Analysis of Changes in Public Service Provision**, Diritto, Politica, Economia, Oltre i Confini Studi in onore di Giuseppe Burgio, Sapienza Università Editrice, Pp 65-88.
- 40- DfID, U.K., (1999). **Sustainable livelihoods guidance sheets**, London: DFID, 445 p.
- 41- Fornell, C., Larcker, D.F., (1981). **Evaluating structural equation models with unobservable variables and measurement error**, Journal of Marketing Research, Pp 39-50.
- 42- Fuller-Love, N., Thomas, E., (2004). **Networks in small manufacturing firms**, Journal of Small Business and Enterprise Development, 11 (2), Pp 244-253.
- 43- George, D., Mallory, P., (2003). **SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference (4th Ed.)**, Boston: Allyn & Bacon.
- 44- Grootaert, C., Narayan, D., Jones, V.N., Woolcock, M., (2004). **Measuring social capital: An integrated questionnaire**. The World Bank.
- 45- Hulland, J., (1999). **Use of partial least squares (PLS) in strategic management research: A review of four recent studies**, Strategic Management Journal, 20(2), 195-204.
- 46- Isanezhad, R., Zarifian, S., Raheli, H., Kouhestani, H., (2014). **Investigating the Relationship between Social Capital and Lifestyle in Rural Communities: Case Study of the Villages Located in East Azerbaijan Province**, Iran, International Journal of Academic Research in Applied Science, v. 3 (8), Pp 77-86.

- 47- Kirori, G.N., (2015). **Social capital and public policy: Case of rural livelihoods**, European Journal of Business, Economics and Accountancy.
- 48- Kirori, G.N., (2015). **Social capital as a strategy for promoting rural livelihoods: case for Kenya**, United Kingdom: PROGRESSIVE ACADEMIC PUBLISHING PRESS, 157 p.
- 49- Li, Y., Pickles, A., Savage, M., (2005). **Social Capital and Social Trust in Britain**, European Social Review, v. 21 (2), Pp 109-123, doi: 10.1093/esr/jci007.
- 50- Magner, N., Welker, R.B., Campbell, T.L., (1996). **Testing a model of cognitive budgetary participation processes in a latent variable structural equations framework**, Accounting and Business Research, 27 (1), Pp 41-50.
- 51- Munasib, A., Jordan, J.L., (2011). **The effect of social capital on the choice to use sustainable agricultural practices**, Journal of Agricultural and Applied Economics, 43 (1379-2016-113720), Pp 213-227.
- 52- Patton, M.Q., (2003). **Qualitative evaluation and research methods**, 3rd Ed, Sage Publications, Thousand Oaks, California.
- 53- Prayitno, G., Matsushima, K., Jeong, H., Kobayashi, K., (2014). **Social capital and migration in rural area development**, Procedia Environmental Sciences, Vol 20, Pp 543-552.
- 54- Putnam, R.D., (2001). **Bowling alone: The collapse and revival of American community**, Simon and Schuster.
- 55- Sakata, S., (2002). **What is social capital?**, In: Social Capital and International Cooperation, Tokyo: Japan International Cooperation Agency (in Japanese).
- 56- Sharifi, Z.E.I.N.A.B., Nooripoor, M.E.H.D.I., (2018). **Ranking rural livelihood capitals in the Central District of Dena County: the application of Analytic network Process (AnP)**, International Journal of Agricultural Management and Development, 8 (2), Pp 137-147.
- 57- Snelgrove, J.W., Pikhart, H., Stafford, M., (2009). **A multilevel analysis of social capital and self-rated health: evidence from the British Household Panel Survey**, Social science & medicine, 68 (11), Pp 1993-2001.
- 58- Vinzi, V.E., Trinchera, L., Amato, S., (2010). **PLS path modeling: from foundations to recent developments and open issues for model assessment and improvement**, In Handbook of partial least squares (Pp 47-82). Springer, Berlin, Heidelberg.
- 59- Yokoyama, S., Ishida, A., (2006). **Social capital and community development: a review, From: Potential of Social Capital for Community Development**, Japan: the Asian Productivity Organization.
- 60- Yoon, H., Yun, S., Lee, J., Phillips, F., (2015). **Entrepreneurship in East Asian regional innovation systems: role of social capital**, Technological Forecasting and Social Change, Vol 100, Pp 83-95.

